

VLAAMSE RAAD

ZITTING 1995-1996

Nr. 5

BULLETIN VAN VRAGEN EN ANTWOORDEN

8 JANUARI 1996

INHOUDSOPGAVE

	Blz.
I. VRAGEN VAN DE LEDEN EN ANTWOORDEN VAN DE MINISTERS	
A. Vragen waarop werd geantwoord binnen de reglementaire termijn (Regl. art. 80, 3 en 4)	
Luc Van den Bossche, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Onderwijs en Ambtenarenzaken	221
Theo Kelchtermans, Vlaams minister van Leefmilieu en Tewerkstelling.....	223
Wivina Demeester-De Meyer, Vlaams minister van Financiën, Begroting en Gezondheidsbeleid.....	223
Eddy Baldewijns, Vlaams minister van Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening	224
Eric Van Rompuy, Vlaams minister van Economie, KMO, Landbouw en Media	228
Leo Peeters, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Stedelijk Beleid en Huisvesting	230
Luc Martens, Vlaams minister van Cultuur, Gezin en Welzijn	233
B. Vragen waarop werd geantwoord na het verstrijken van de reglementaire termijn (Regl. art. 80, 5)	
Luc Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Buitenlands Beleid, Europese Aangelegenheden, Wetenschap en Technologie	236
Luc Van den Bossche, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Onderwijs en Ambtenarenzaken	237
Theo Kelchtermans, Vlaams minister van Leefmilieu en Tewerkstelling.....	238
Leo Peeters, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Stedelijk Beleid en Huisvesting	240
Luc Martens, Vlaams minister van Cultuur, Gezin en Welzijn	240
II. VRAGEN WAAROP NIET WERD GEANTWOORD BINNEN DE REGLEMENTAIRE TERMIJN (Regl. art. 80, 5)	
Luc Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Buitenlands Beleid, Europese Aangelegenheden, Wetenschap en Technologie	242
Luc Van den Bossche, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Onderwijs en Ambtenarenzaken	243
Wivina Demeester-De Meyer, Vlaams minister van Financiën, Begroting en Gezondheidsbeleid.....	243
REGISTER	244

I. VRAGEN VAN DE LEDEN EN ANTWOORDEN VAN DE MINISTERS

A. Vragen waarop werd geantwoord binnen de reglementaire termijn (Regl. art. 80, 3 en 4)

LUC VAN DEN BOSSCHE

MINISTER VICE-PRESIDENT VAN DE
VLAAMSE REGERING
VLAAMS MINISTER VAN ONDERWIJS EN
AMBTENARENZAKEN

Vraag nr. 39 van 11 december 1995 van de heer JACQUES DEVOLDER

*Dienst- en weddeanciënniteit onderwijzend personeel –
Legerdienst*

Naar verluidt kan voor de berekening van de dienst- en weddeanciënniteit de periode gedurende dewelke het onderwijzend personeel zijn legerdienst heeft vervuld niet in aanmerking worden genomen, indien betrokkene niet in een openstaand ambt fungeerde in de periode voorafgaand aan de legerdienst en er naderhand een dienstonderbreking is geweest.

Blijkbaar bestaat er een probleem van interpretatie, vermits de generale staf van het leger een andere interpretatie poneert.

De dienst Personeel van het leger is de mening toegedaan dat in toepassing van het koninklijk besluit van 15 april 1958 houdende de bezoldigingsregeling van het onderwijzend, wetenschappelijk en daarmee gelijkgesteld personeel van het ministerie van Openbaar Onderwijs, het personeelslid verondersteld wordt werkelijke dienst te verstrekken, zolang "het zich in een administratieve toestand bevindt ingevolge waarvan het, op grond van zijn statuut, zijn activiteitswedde of, bij ontstentenis daarvan, het recht op bevordering tot een hogere wedde behoudt."

Daarenboven meent de staf dat het koninklijk besluit van 21 september 1967 genomen ter uitvoering van artikel 4 van het koninklijk besluit van 28 februari 1967, houdende de vaststelling van de administratieve stand van de leden van het administratief personeel en van het meesters-, vak- en dienstpersoneel van de rijksinrichtingen voor kleuteronderwijs, voor lager, buitengewoon, middelbaar, technisch, kunst- en normaalonderwijs, van toepassing is, met name : "Als periode van non-activiteit worden beschouwd : 1° de volledige kalendermaanden tijdens dewelke het personeelslid zijn actieve diensttijd doet, eventueel verlengd bij toepassing van de militiewetten, en wederoproeping bij tuchtmaatregel volbrengt (...)".

Vermits artikel 2 van hetzelfde besluit stelt dat het personeelslid gedurende deze periode zijn rechten op bevordering tot een hogere wedde behoudt, besluit de dienst Personeel van de krijgsmacht dat er geen enkele reden is om de periode van de legerdienst niet in aanmerking te nemen voor de berekening van de weddeanciënniteit.

Het behoeft geen betoog dat het verschil in interpretatie tussen het departement Onderwijs en de personeelsdienst van de krijgsmacht, bij de betrokkenen aanleiding geeft tot ongenoegen.

Is de minister op de hoogte van deze problematiek ?

Is de wijze waarop zijn departement de dienst- en weddeanciënniteit toepast ter zake wel correct, gezien de verschillende interpretatie door de dienst Personeel van het leger ?

Antwoord

Uit de verstrekte gegevens kan niet met zekerheid worden opgemaakt welke categorie personeelsleden van het onderwijs het Vlaams parlementslid beoogt. In zijn vraag wordt de ene keer verwezen naar reglementaire bepalingen die gelden voor de leden van het onderwijzend en daarmee gelijkgesteld personeel van het onderwijs (koninklijk besluit/KB 15 april 1958) en de andere keer naar bepalingen die gelden voor de leden van het administratief en het meesters-, vak- en dienstpersoneel van het onderwijs (KB van 21 september 1967 en KB van 28 februari 1967).

Uit het eerste lid van zijn vraag meen ik evenwel te mogen concluderen dat de toestand wordt beoogd van een lid van het onderwijzend personeel.

Voor de leden van het onderwijzend en daarmee gelijkgesteld personeel van het onderwijs gelden inzake legerdienst de bepalingen van de koninklijke besluiten van :

- 20 december 1973 (Belgisch Staatsblad/BS 26 februari 1974), genomen ter toepassing van artikel 161 van het koninklijk besluit van 22 maart 1969 tot vaststelling van het statuut van het onderwijzend en daarmee gelijkgesteld personeel van het rijks-/gemeenschapsonderwijs ;
- 15 januari 1974 (BS 26 februari 1974), genomen ter toepassing van artikel 160 van het koninklijk besluit van 22 maart 1969 tot vaststelling van het statuut van het onderwijzend en daarmee gelijkgesteld personeel van het rijks-/gemeenschapsonderwijs.

Ingevolge artikel 31 van de wet van 29 mei 1959 tot aanwijzing van sommige bepalingen van de onderwijswetgeving, zoals het gewijzigd werd bij artikel 47 van het decreet van 21 december 1994 betreffende het onderwijs-VI, genieten de personeelsleden van het gesubsidieerd onderwijs vanaf 1 september 1966 het stelsel dat onder dezelfde voorwaarden van toepassing is op de personeelsleden van het rijks-/gemeenschapsonderwijs.

De voormelde koninklijke besluiten gelden voor de vastbenoemde en stagedoende personeelsleden (cf. het antwoord verstrekt op de schriftelijke vraag nr. 143 van 19 april 1990 – Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 14 van 28 mei 1990). Uit de formulering van het eerste lid van zijn vraag zou kunnen afgeleid worden dat het in het door het parlementslid geviseerde geval niet gaat om een personeelslid dat vastbenoemd of stagedoend was op het ogenblik van zijn legerdienst. Ter zake zijn de bedoelde koninklijke besluiten niet voor interpretatie vatbaar en is de toepassing ervan door het departe-

ment Onderwijs volledig correct.

Indien het parlementslid een persoonlijk geval beoogt, kan de naam van de betrokkene steeds worden voorgelgd, om op grond van de elementen van het persoonlijk dossier van de belanghebbende zijn exacte persoonlijke toestand inzake legerdienst te kunnen nagaan.

Vraag nr. 41
van 15 december 1995
van de heer STEFAAN PLATTEAU

Algemeen Reglement Arbeidsbescherming – Scholen

Artikel 28 van het Algemeen Reglement Arbeidsbescherming (ARAB) bepaalt dat titel Ibis en titel II van toepassing zijn onder meer op de educatieve sector en verder ook op de gewesten, de gemeenschappen en al wie met een openbare dienst is belast.

In welke mate is een school ertoe verplicht, in uitvoering van het ARAB :

1. een comité voor veiligheid, hygiëne en verfraaiing der werkplaatsen op te richten en
2. een dienst voor veiligheid en hygiëne, indien er vijftig werknemers tewerkgesteld zijn ;
3. een beroep te doen op een erkende arbeidsgeneeskundige dienst die alle vastgestelde opdrachten en medische onderzoeken effectief uitvoert ?

Welke instantie dient er voor te zorgen dat deze bepalingen van het ARAB in respectievelijk de gemeenschapsscholen en de vrije gesubsidieerde scholen worden nageleefd ?

Antwoord

1. Een comité voor veiligheid, gezondheid en verfraaiing der werkplaatsen moet worden opgericht door de inrichtende macht, voor elke onderwijsinstelling die gewoonlijk een gemiddelde van ten minste vijftig werknemers tewerkstelt. Bij ontstentenis van een comité, worden de opdrachten van dit comité uitgeoefend door de vakbondsafvaardiging van het personeel van de onderwijsinstelling.

In het gemeenschapsonderwijs worden alle bevoegdheden die in particuliere bedrijven opgedragen zijn aan de comités VGV uitgeoefend door de basisoverlegcomités of, bij ontstentenis daarvan, door de hoge overlegcomités (koninklijk besluit/KB 28 september 1984, art. 39, eerste lid). Deze bevoegdheden kunnen ook toevertrouwd worden aan tussenoverlegcomités (KB 28 september 1984, art. 39, tweede lid).

2. Overeenkomstig artikel 832 van het ARAB moet de inrichtende macht van elke onderwijsinstelling een dienst voor veiligheid, gezondheid en verfraaiing der werkplaatsen oprichten.
3. Overeenkomstig artikel 104 van het ARAB moet elke onderwijsinstelling aangesloten zijn bij een erkende arbeidsgeneeskundige dienst.

De naleving van de bepalingen van het ARAB wordt opgevolgd door de arbeidsinspectie.

In het gesubsidieerd vrij onderwijs heeft het lokale onderhandelingscomité de bevoegdheid om toe te zien op de toepassing van de sociale wetgeving (art. 36 van het decreet van 5 april 1995 tot oprichting van de onderhandelingscomités in het vrij gesubsidieerd onderwijs). In het gemeenschapsonderwijs zijn de overlegcomités bevoegd om toezicht uit te oefenen over de naleving van de arbeidswetgeving (cfr. punt 1 hiervoor).

Vraag nr. 42
van 15 december 1995
van mevrouw NELLY MAES

Nederlands voor anderstaligen – Mogelijkheden

Er bestaan cursussen Nederlands voor laaggeschoolde migranten binnen de centra voor basiseducatie. Voor deze cursussen bestaan wachtlijsten, terwijl de middelen verminderen. Anderzijds zijn er anderstaligen met een hoge scholingsgraad die met het oog op tewerkstelling een snelcursus Nederlands volgen.

Worden er snelcursussen Nederlands voor anderstaligen gesubsidieerd in het kader van de lessen voor sociale promotie ? Bestaan er andere mogelijkheden ? Verleent het departement informatie over methoden en leermiddelen ?

Antwoord

Binnen het onderwijs voor sociale promotie kan de opleiding Nederlands voor anderstaligen zoals alle andere taalopleidingen georganiseerd worden op het niveau elementaire, praktische en gevorderde kennis.

1. niveau elementaire kennis
  - is gerangschikt als lagere secundaire technische leergang ;
  - omvat in totaal 240 lestijden, te spreiden over één of twee schooljaren ;
  - om toegelaten te worden moet de cursist in het bezit zijn van het getuigschrift van het lager onderwijs.
2. niveau praktische kennis
  - is gerangschikt als hogere secundaire technische leergang ;
  - omvat in totaal 480 lestijden, te spreiden over twee of drie schooljaren ;
  - om toegelaten te worden moet de cursist in het bezit zijn van het getuigschrift elementaire kennis, of op basis van een ander studiegetuigschrift aantonen dat de taal met goed gevolg aangeleerd werd op het niveau elementaire kennis.
3. niveau grondige kennis
  - is gerangschikt als hogere secundaire technische leergang ;

- omvat in totaal 480 lestijden, te spreiden over twee of drie schooljaren ;
- om toegelaten te worden moet de cursist in het bezit zijn van het getuigschrift praktische kennis, of op basis van een ander studiegetuigschrift aantonen dat de taal met goed gevolg aangeleerd werd op het niveau praktische kennis.

Een schooljaar stemt overeen met een openstelling van 40 weken en lestijden van 50 minuten.

Op de drie niveaus kan een cursist ook toegelaten worden op basis van een toelatingsproef.

Specifiek voor laaggeschoolde anderstaligen wordt een cursus Nederlands voor anderstaligen op het niveau lagere secundaire beroepsleergang georganiseerd. Voor deze cursus is geen bijzondere toelatingsvoorwaarde bepaald. Het doelpubliek van deze cursus is de facto hetzelfde als het doelpubliek van cursussen voor laaggeschoolde anderstaligen binnen de centra voor basiseducatie. Daarom wordt deze opleiding in afspraak met de centra voor basiseducatie binnen het onderwijs voor sociale promotie minder en minder georganiseerd, ten voordele van een opleiding op het niveau elementaire kennis.

De leermethoden en de leermiddelen behoren tot het domein van de pedagogische vrijheid van de school. Zij zijn derhalve de aangewezen instantie om dienaangaande informatie te verstrekken.

THEO KELCHTERMANS

VLAAMS MINISTER VAN LEEFMILIEU
EN TEWERKSTELLING

Vraag nr. 38
van 11 december 1995
van mevrouw BRIGITTE GROUWELS

Jeugdwerkgarantieplan – Voortzetting

Het jeugdwerkgarantieplan beoogt onder andere jobcreatie in de sector cultuur en sport.

Heeft de minister reeds beslist het jeugdwerkgarantieplan, dat op 31 december 1995 afloopt, voort te zetten ? Zo ja, gebeurt dit volgens de huidige normen ? Hoeveel jongeren kunnen ervan genieten ? Waar en door wie kunnen zij tewerkgesteld worden ?

Antwoord

Op 14 december 1995 resulteerde het Vlaams Werkgelegenheidsoverleg in een akkoord tussen de Vlaamse regering en de Vlaamse sociale partners, waarin de (selectieve) voortzetting van projecten uit het jeugdwerkgarantieplan in het vooruitzicht werd gesteld. Daarbij wordt het rotatieprincipe behouden (voor elke betrokkene blijft de werkervaringsduur beperkt tot 12 maanden) en wordt de vroegere leeftijdsvoorwaarde geschrapt. In die zin wordt het jeugdwerkgarantieplan momenteel omgebouwd tot een werkervaringsplan. In het akkoord werd eveneens vooropgesteld dat de pro-

jecten die gericht zijn op stedelijk beleid en leefmilieu, in het werkervaringsplan een bijzondere plaats zullen innemen.

Aangezien de uiterste tewerkstellingsdatum voor alle projecten uit het jeugdwerkgarantieplan was vastgelegd op 31 december 1995, ging de Vlaamse regering op mijn voorstel onmiddellijk over tot de uitvoering van dit luik van het werkgelegenheidsakkoord. Een bewaerende maatregel is nu reeds in uitvoering. Deze maatregel geeft alle jongeren uit het jeugdwerkgarantieplan die slechts in de loop van 1995 aan de slag konden en dus op de voorziene einddatum van 31 december 1995 onmogelijk een werkervaringsperiode van 12 maanden konden voltooien, de mogelijkheid toch nog verder aan de slag te blijven tot hun werkervaringsperiode van één jaar is voltooid. Verder is de Vlaamse regering druk bezig alle projecten op hun kwaliteit te screenen, zodat de ombouw van het jeugdwerkgarantieplan tot een werkervaringsplan zo snel mogelijk kan worden gerealiseerd.

WIVINA DEMEESTER-DE MEYER

VLAAMS MINISTER VAN FINANCIEN,
BEGROTING EN GEZONDHEIDSBELEID

Vraag nr. 17
van 19 december 1995
van de heer WILLY KUIJPERS

Heffing afvaluitvoer – Recyclage

Het Vlaams Gewest bereidt naar verluidt een nieuw ontwerpdecreet voor dat het decreet van 2 juli 1981 betreffende de voorkoming en het beheer van afvalstoffen moet vervangen. Onder andere de heffing, verschuldigd voor het ophalen van afvalstoffen die worden geproduceerd in het Vlaams Gewest en overgebracht naar een ander gewest, wordt verhoogd. Deze milieuheffing bedraagt momenteel 900 frank per ton en zou worden opgetrokken tot 2000 frank per ton in 1996.

De cementindustrie, die een grote energieverbruiker is, vestigt hierop onze aandacht. Zij gebruikt reeds jaren afvalstoffen als brandstof en vervangingsstof. Het spreekt voor zich dat dergelijke aanwending van industriële afvalstoffen als een herwaardering dient te worden beschouwd.

Industrieel afval wordt op een totaal veilige en milieuvriendelijke manier teruggewonnen in de vorm van brandstof en grondstof die door de cementindustrie worden gebruikt.

Zowel de Vlaamse als de Europese wetgeving (zie richtlijn 94/67) geven in hun afvalbeleid beide de voorkeur aan de herwaardering van afvalstoffen, boven de verwijdering ervan.

Past dergelijke decretering in het beleid van de minister en zo ja, vanuit welke motivering ?

N.B. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer Theo Kelchtermans, Vlaams minister van Leefmilieu en Tewerkstelling.

Antwoord

Het antwoord op bovenvermelde vraag behoort tot de bevoegdheid van de heer Theo Kelchtermans, Vlaams minister van Leefmilieu en Tewerkstelling.

EDDY BALDEWIJNS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, VERVOER EN RUIMTELIJKE ORDERING

Vraag nr. 52
van 13 december 1995
van de heer JAAK GABRIELS

Aannemingscontracten – Vastlegging

In sommige gevallen komen (aannemings)contracten tot uitvoering vooraleer de vastlegging is genomen. Alhoewel deze praktijk volledig indruist tegen de begrotingswetgeving, is het te begrijpen dat in sommige gevallen deze werkwijze onvermijdelijk is. Ik denk hierbij aan gevallen van overmacht of gevallen waarbij wijzigingen aan een aanneming op een zeer korte tijd moeten worden beslist om hoge onkosten te vermijden.

1. Hoeveel bedragen de achterstallige vastleggingen op dit moment ?
2. Welke maatregelen zijn genomen om deze weg te zuiveren ?
3. Hoeveel bedragen hierin de gevallen van overmacht ?
4. Wat is de gemiddelde vertraging van deze achterstallige dossiers ?
5. Wat is de gemiddelde doorlooptijd van de dossiers die moeten vastgelegd worden, bijvoorbeeld de verrekningen ?

Antwoord

1. Op 31 december 1995 bedroeg het totaal bedrag voor achterstallige vastleggingen 1,3 miljard frank.
2. Volgende maatregelen werden genomen inzake financieel management :
  - grondige analyse van de oorzaken van laattijdige vastleggingen en betalingen en installatie van een opvolgingssysteem ;
  - vermindering van het aantal procedurestappen en verkorting van de doorlooptijden van het vastleggingsproces en de overige deelprocessen van het betalingsproces ;
  - responsabilisering van de verschillende afdelingen inzake de uitvoering van overheidsopdrachten, onder andere door delegatie van verantwoordelijkheid tot op het meest functionele niveau ;

- aansluiting van alle afdelingen op een geïnformatiseerd opvolgingssysteem voor overheidsopdrachten (DELTA). Deze aansluiting zal volledig operationaal zijn in de tweede helft van 1996 ;
  - het opstarten van een gedecentraliseerde facturenmodule, waardoor de doorzichtigheid van het proces op alle niveaus wordt verhoogd ;
  - richtlijnen aan de afdelingen van alle administraties om tijdig in voldoende vastleggingskredieten te voorzien, waardoor vertragingen bij betaling kunnen worden vermeden.
3. In ongeveer drie op vier van de gevallen is er sprake van overmacht.
  4. De gemiddelde vertraging varieert van enkele maanden tot twee jaar. Vooral bij complexe dossiers, bij verrekeningen voor onvoorziene werken, en bij dossiers waar er discussies zijn met aannemers over de in rekening te brengen prestaties, treden de belangrijkste vertragingen op.
  5. De gemiddelde doorlooptijd voor het vastleggen van verrekeningen is vijf maanden.

Vraag nr. 53
van 13 december 1995
van de heer JAAK GABRIELS

Openbare werken – Betaling aannemers en leveranciers

Nogal wat aannemers en leveranciers van openbare werken blijken te klagen dat voor dossiers waarbij alles reglementair verloopt, de betalingen traag worden uitgevoerd.

Is deze indruk correct ?

Hoeveel percent van deze dossiers wordt op tijd betaald ?

Wat zijn de oorzaken van eventuele vertragingen ?

Kan hiervan een analyse worden gemaakt (aanvang der werken, einde der werken, contractuele betalingsdatum, effectieve betalingsdatum, eventuele schadevergoeding) voor 1994 ?

Zijn er maatregelen genomen om deze laattijdige betalingen in de toekomst te voorkomen ?

Antwoord

De indruk dat aannemers en leveranciers klagen over de trage uitvoering van betalingen is volgens de informatie van mijn diensten niet helemaal correct. Er zijn integendeel wel reacties dat de betalingen het afgelopen jaar gemiddeld sneller verliepen dan de vorige jaren.

In 1995 werden 45 % van de betalingen strikt binnen de wettelijke termijn uitgevoerd. Voor een belangrijk aantal laattijdige betalingen werd de wettelijke betalingstermijn evenwel slechts met een beperkt aantal dagen overschreden.

Uit een onderzoek door de financieel manager blijkt dat de belangrijkste oorzaken van vertraging zijn :

- tekort aan ordonnanceringskredieten eind 1994, met als gevolg laattijdige betaling van ± 3,6 miljard frank in 1995 ;
- laattijdige vastlegging van verrekeningen ;
- discussies met aannemers en leveranciers over te betalen bedragen ;
- te omslachtige procedures in het betalingsproces.

Wat de genomen maatregelen betreft om laattijdige betalingen te vermijden, verwijs ik naar mijn antwoord op vraag nr. 52.

Vraag nr. 54
van 13 december 1995
van de heer JAAK GABRIELS

Betalingen Openbare Werken – Verwijlintresten

De middelen die op de begroting van Openbare Werken worden uitgetrokken voor betalingen in uitvoering van gesloten contracten, zijn in de voorbije jaren nooit voldoende geweest om de betalingen tot eind december te garanderen.

Hoeveel was het onbetaalde saldo op 31 december 1994 ?

Hoeveel intresten zijn er in 1994 betaald ?

Heeft de minister maatregelen genomen om deze intrestlasten voor 1996 te vermijden ?

Antwoord

Op 31 december 1994 bedroeg het onbetaalde saldo van resterende schuldvorderingen 3,615 miljard frank.

Laattijdige betalingen gaven in 1994 aanleiding tot de betaling van 289,342 miljoen frank verwijlintresten.

Wat de vraag betreft over de genomen maatregelen om intrestlasten te vermijden, verwijs ik naar mijn antwoord op vraag nr. 52.

Vraag nr. 55
van 13 december 1995
van de heer JAAK GABRIELS

Departement – Schuldpositie

Wat is de exacte schuldpositie van Openbare Werken, Verkeer en Ruimtelijke Ordening ?

Kent de minister op elk ogenblik exact de schuldpositie van zijn departement ?

Antwoord

Voor het antwoord op de vraag naar de schuldpositie van Openbare Werken, Verkeer en Ruimtelijke Ordening verwijs ik naar het antwoord op vraag nr.54.

Eind 1995 werd een procedure opgestart die het departement in staat moet stellen om maandelijks de schuldpositie van het departement te kunnen bepalen. Vanaf

maart 1996 zal de exacte schuldpositie maandelijks bepaald kunnen worden.

Vraag nr. 56
van 15 december 1995
van de heer JOS DE MEYER

N41 Dendermonde–E17 – Verbeteringswerken

De verkeersveiligheid en -leefbaarheid van de gewestweg N41 tussen Dendermonde en de E17 moeten dringend worden verbeterd.

Welke maatregelen zijn ter zake voorbereid ?

Is er al een concrete planning voor de uitvoering ervan (jaar, aard van de werken, kostenraming) ?

Antwoord

De N41 tussen Dendermonde en de E17 is aangelegd op één rijvak(d.i. twee rijstroken) in het vak tussen Dendermonde en de Durmebrug in Hamme. Langs dit tracé zijn de onteigeningen reeds uitgevoerd voor een verbreding tot 2 x 2 rijstroken, maar deze verbreding is nog niet geprogrammeerd. De kostprijs voor deze verbreding over een afstand van ongeveer 13 km wordt geraamd op 270 miljoen frank.

Voor het wegvak tussen de Durmebrug en de omgeving van de E17 (kruispunt "Kettermuit") is de structurele verbetering en aanpassing van het dwarsprofiel wel opgenomen in de behoeftenanalyse, maar nog niet geprogrammeerd. De kostprijs hiervan wordt geraamd op 100 miljoen frank.

Om het probleem van de slechte staat van het wegdek te ondervangen, werd in november 1995 een aanbesteding gehouden voor de aanleg van een bitumineuze overlaging op dit wegvak ; de werken werden aanbesteed voor een bedrag van 5,7 miljoen frank en zullen in de loop van het voorjaar worden uitgevoerd.

Vraag nr. 57
van 15 december 1995
van de heer GEORGES CARDOEN

Opvulregel – Toepassing

Het decreet van 13 juli 1994, houdende de wijziging van artikel 87 van de wet van 29 maart 1962 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening en de stedenbouw, stelt dat bij het advies en de beslissing over de schadevergoeding of bouwvergunning voor aanvragen vermeld in littera a), de voorschriften gelden van artikel 23, 1° van het koninklijk besluit van 28 december 1972 betreffende de inrichting en de toepassing van de ontwerp-gewestplannen en de gewestplannen.

Dit artikel, gewijzigd door het koninklijk besluit van 13 december 1978, stelt dat bij uitzondering verkavelingen en bouwwerken kunnen worden toegestaan, voor zover aan een aantal voorwaarden is voldaan. Een van deze voorwaarden is dat de afstand tussen de zijgevels van de minst van elkaar verwijderde huizen, niet meer mag bedragen dan 70 meter.

Hetzelfde decreet van 13 juli 1994 stelt ook dat voor de overige vergunningsaanvragen slechts vergunning kan worden toegekend indien de afstand gemeten op de as van de weg, tussen de gevels die het dichtst bij elkaar liggen, niet meer bedraagt dan 70 meter, gemeten tussen de gevelpunten die zich het dichtst bij de voorliggende weg bevinden.

De voorwaarden van de oorspronkelijke opvolregel (artikel 23, 1°) en die van het decreet van 13 juli 1994 zijn dus niet dezelfde. Hier wordt de norm van 70 meter zoals reeds bepaald in artikel 23, 1° van het koninklijk besluit van 28 december 1972 immers verstrengd toegepast, vermits de in aanmerking te nemen gevelpunten die moeten zijn welke zich het dichtst bij de voorliggende weg bevinden.

Wanneer deze manier van meten strikt wordt toegepast blijken een aantal eigenaars die weliswaar voldoen aan de voorwaarden zoals gesteld in bovengenoemd artikel 23, 1°, toch uit de boot te vallen, ofschoon het telkens gaat om een verschil van slechts een paar meters.

In die omstandigheden lijkt het billijk dat het meten van de afstand voor alle betrokken aanvragen gebeurt tussen de gevelpunten die het dichtst bij elkaar liggen.

Moet het bevoegde college van deskundigen het desbetreffende decreet van 13 juli 1994 dan ook niet in die zin interpreteren ?

Hoe luiden de richtlijnen die de minister ter zake heeft gegeven ?

Bestaat de mogelijkheid dat, voor de betrokken aanvragen, eventuele negatieve adviezen van het college van deskundigen ten gevolge van een strikte toepassing van de metingspunten, worden herzien ?

Antwoord

Er kan inderdaad een verschil worden vastgesteld in de bepalingen waar ze betrekking hebben enerzijds op geval a van de overgangsmaatregelen, zoals ze zijn vervat in artikel 87 van de Stedebouwwet, anderzijds op geval b.

Voor geval a wordt uitdrukkelijk verwezen naar de bepalingen van het artikel 13, 1° van het koninklijk besluit van 28 december 1972 (zoals later gewijzigd bij het koninklijk besluit van 13 december 1978), terwijl voor geval b in het decreet van 13 juli 1994, houdende wijziging van artikel 87, zelf bepalingen worden opgenomen.

Het is dus de decreetgever die dit verschil in beoordelingsgrond heeft gemaakt. Het lijkt mij dan ook logisch dat het college van deskundigen, dat over de betrokken aanvragen een advies diende uit te brengen, niet gerechtigd was om zonder meer af te wijken van de wetgeving ter zake.

Het college van deskundigen kon derhalve niet anders adviseren dan op basis van de (strikte) bepalingen van de ter zake geldende voorschriften.

Vraag nr. 65 van 19 december 1995 van de heer LUDO SANNEN

Kazerne De Hemptinne Heverlee – Gewestplan

De militaire overheid plant een uitbreiding van de kazerne De Hemptinne in Heverlee. Deze uitbreiding was oorspronkelijk gepland op de eigen oefenterreinen.

Het Leuvense schepencollege stelt aan de legerleiding voor om een stuk landschappelijk waardevol landbouwgebied, eigendom van de zusters van het H. Hart-instituut, in te nemen. Daarvoor is een wijziging van het gewestplan noodzakelijk.

Past de door het schepencollege voorgestelde optie in de beleidsvisie van de minister ?

Werd er reeds een aanvraag tot wijziging van het gewestplan ingediend ? Wat is de stand van zaken in dit dossier ?

Antwoord

Tot op heden werd geen aanvraag ingediend voor het uitbreiden van de kazerne te Heverlee. In de loop van 1995 is er enkel mondeling contact geweest tussen de militaire verantwoordelijken en de cel Ruimtelijke Ordening van de afdeling ROHM Vlaams-Brabant, voor het zoeken naar mogelijke alternatieven voor het uitbreiden van de kazerne.

Hierbij werd door de administratie voorgesteld voor de uitbreiding geen nieuwe open landschappen aan te snijden. Deze gebieden zijn bovendien volgens het gewestplan gelegen in een landschappelijk waardevol agrarisch gebied. Gelet op de specifieke ligging van de kazerne, werd dan ook gesuggereerd een oplossing te zoeken binnen het volgens het gewestplan afgebakende militaire domein.

Over de optie van het Leuvense schepencollege om een stuk waardevol landbouwgebied, eigendom van de zusters van het H. Hart, in te nemen, is mij niets meege-deeld of overgemaakt.

Om tegemoet te komen aan de eisen inzake exploitatie en veiligheid van een kazerne, zou in deze context het huidige fietspad, gelegen tussen het bebouwd gedeelte van de kazerne en de oefenpiste, dienen te worden omgelegd. Betreffende dit kwestieuze onderwerp werd voorgesteld voorafgaandelijk contact op te nemen met de stad Leuven, die naar verluidt het fietspad wenst te behouden.

Vraag nr. 66 van 19 december 1995 van de heer CARL DECALUWE

Onbebouwde percelen – Gemeentelijke inventarisatieplicht

Bij het voeren van een huisvestings- of ruimtelijke-orderingsbeleid is planning onontbeerlijk. Daarbij

neemt een inventarisatie van het aantal onbebouwde percelen een belangrijke plaats in. Door de wet van 1978 en het koninklijk besluit van 8 januari 1980 (Belgisch Staatsblad van 21 februari 1980) werden alle gemeentebesturen wettelijk verplicht vanaf 1 januari 1981 over een dergelijke inventaris te beschikken.

1. Kan de minister mij meedelen op welke manier wordt nagegaan of de gemeenten aan bovenvermelde verplichting voldoen ?
2. Kan de minister mij meedelen welke gemeenten wel en welke gemeenten niet over een dergelijke inventaris beschikken ?
3. Welke maatregelen heeft de minister genomen tegen gemeenten die niet aan hun wettelijke verplichtingen voldoen ?

Antwoord

Door de wet van 28 juni 1978 en het koninklijk besluit van 8 januari 1980 (Belgisch Staatsblad 21 februari 1980) worden de gemeentebesturen verplicht twee soorten inventarissen op te maken :

- een inventaris van onbebouwde percelen in goedgekeurde verkavelingen ;
  - een inventaris van onbebouwde percelen in de woonzones van de gewestplannen KB.
- a) Wat de inventaris van onbebouwde percelen in goedgekeurde verkavelingen betreft
    1. Er kan alleen met zekerheid worden gezegd dat deze inventaris wordt opgemaakt door die gemeenten die één exemplaar van deze inventaris opsturen naar de administratie Ruimtelijke Ordening (RO), overeenkomstig artikel 5 van het koninklijk besluit van 8 januari 1980.
    2. Voor 1995 werd deze inventaris nog ontvangen van de gemeenten Begijnendijk, Dendermonde, Steenokkerzeel en Zele.
    3. Voor de andere gemeenten wordt niet meer nagegaan of deze inventaris inderdaad nog wordt opgemaakt en worden de gemeenten ook niet meer aangemaand dit te doen en een exemplaar op te sturen naar de administratie RO. Voor zover mij bekend werden geen maatregelen genomen tegen de gemeenten die deze inventaris niet meer opmaken.
  - b) Wat de inventaris van onbebouwde percelen in de woonzones volgens het gewestplan KB betreft

De inventarisatieprocedure is iets ingewikkelder geregeld en met name door twee omzendbrieven, respectievelijk nrs. 257 en 257bis, die de praktische werkwijze beschrijven voor het opmaken van deze inventaris. In het kort komt het hierop neer dat – gelet op het groot aantal percelen dat in 1979 gelegen was in het woongebied (560.392 kadastrale percelen) – voor deze inventarisatie een beroep werd gedaan op het geautomatiseerde bestand van kadastrale percelen van het Kadaster, dat deze gegevens eerst werden bewerkt door de administratie RO en dat een lijst van alle onbebouwde percelen binnen

de gemeente werd opgestuurd naar elke gemeente, met het verzoek vijf gegevens in te vullen naast elk kadastraal perceelnummer gelegen in het woongebied. Op basis van deze ingevulde lijsten, die werden teruggestuurd naar de administratie RO voor verwerking, werden aan de gemeenten met de computer uitgeprinte steekkaarten terugbezorgd die de gegevens bevatten zoals vermeld in het koninklijk besluit. Voor het opmaken van deze inventaris waren de gemeenten dus onafhankelijk van het hoofdbestuur van het Kadaster en van de administratie RO.

Sinds 1981 zijn nog verschillende pogingen gedaan om deze inventaris te actualiseren op een geautomatiseerde manier, zonder de medewerking van de gemeentebesturen dus, maar deze pogingen zijn op niets uitgelopen, gelet op de complexiteit van de overdracht van gegevens van kadastrale percelen van een vorig jaar naar een volgend jaar. In de loop van 1995 werd nog een studie gedaan in opdracht van de administratie RO waarin verschillende alternatieven werden onderzocht voor de inventarisatie van onbebouwde percelen in woongebieden op een geautomatiseerde manier. Indien voldoende mensen en middelen beschikbaar zijn en indien aan dit project voorrang wordt gegeven, kan dit project in de loop van 1996 verder worden uitgewerkt.

Momenteel beschikken de gemeenten dus niet over een inventaris van onbebouwde percelen in het woongebied, omdat in omzendbrief nr. 257 uitdrukkelijk wordt vermeld, dat "(...) op het Kadaster een aantal gegevens bekend en geautomatiseerd zijn per kadastraal perceel en deze gegevens voor deze inventarisatieprocedure zullen ter beschikking worden gesteld (van de gemeenten)", wat na 1981 niet meer is gebeurd, zodat de gemeenten niet verantwoordelijk kunnen worden gesteld voor het niet actualiseren van deze inventaris.

Vraag nr. 67 van 19 december 1995 van de heer MANDUS VERLINDEN

Kruispunt Diestsesteenweg-Heikenstraat Aarschot – Veiligheid

Door de overbelasting van sommige wegen neemt het slukverkeer toe. Zo is er een merkelijke verhoging van het verkeer van de Diestsesteenweg in Aarschot naar de A2-aansluiting via de Heikenstraat, de Haterbeekstraat en Bergvijver.

Het kruispunt van de Diestsesteenweg met de Heikenstraat, dat bovendien nog wordt belast door het kruispunt van de Muizenstraat, een doodlopend straatje, is op dit verkeer uiteraard niet berekend en het vermindert de veiligheid van het verkeer op de Diestsesteenweg.

1. Heeft de minister dit kruispunt door zijn diensten reeds van naderbij laten onderzoeken, zowel wat de verkeersveiligheid als wat het aspect openbare werken betreft ?
2. Welke plannen heeft de minister om dit kruispunt aan te passen ? Worden daarvan reeds enkele onderdelen die tegemoet komen aan bovenvermeld veiligheidsprobleem op korte termijn uitgevoerd ?

3. Zo niet, voor wanneer is de concrete uitvoering van de werken gepland ?

Vlaamse regering, Vlaams minister van Buitenlands Beleid, Europese Aangelegenheden, Wetenschap en Technologie.

Antwoord

1. De administratie Wegen en Verkeer heeft geen weet van problemen inzake verkeersveiligheid op het kruispunt N10 - Heikenstraat. Informatie bij de plaatselijke diensten heeft aangetoond dat zich daar blijkbaar geen ongevallen voordoen. De plaatselijke overheid evenals de administratie zien niet in welk sluisverkeer er langs deze plaatselijke wegen zou geschieden. Mogelijk druk verkeer langs deze wegen blijkt dan ook eerder te wijten te zijn aan plaatselijke omstandigheden (bv. manège, ...).

- 2 + 3. Gezien de voorgaande opmerkingen, worden geen werken gepland ter hoogte van dit kruispunt.

ERIC VAN ROMPUY

VLAAMS MINISTER VAN ECONOMIE, KMO,
LANDBOUW EN MEDIA

Vraag nr. 23 van 11 december 1995 van de heer MANDUS VERLINDEN

Chili-missie – Invoerfaciliteiten Chileense appelen

In het maandblad Belgische Fruitrevue, het vakblad van de pomologische verenigingen en de Belgische Fruittelersorganisatie (BFO), wordt de volgende vraag gesteld en toegelicht :

"Helpt minister-president Van den Brande de invoer van Chileense appelen ?

In het kader van de uitbouw van een eigen Vlaams buitenlands beleid bezocht minister-president Van den Brande onlangs Chili. Vlaanderen promoten in de wereld is een duidelijke doelstelling en op zich zeer aanveleenswaardig. Verbaasd horen we echter dat de samenwerkingsakkoorden ook faciliteiten in Vlaamse havens inhouden voor de invoer van Chileense producten, onder andere Chileense appelen. Het bevorderen van de invoer van appelen in Vlaanderen en dus in Europa zou echter een moeilijk te verteren akkoord zijn. Wat baten Europese rooipremies, promotie-inspanningen, steun aan veilingen enzovoort, als de heer Van den Brande Chileense appelen helpt invoeren ? De invoer uit de zuidelijke-halfronddanden, waaronder Chili, gaat in stijgende lijn : van 438.000 ton in 1994 naar 660.000 ton in 1995. Tevens moet gezegd dat in Chili met Amerikaans grootkapitaal aanplantingen worden aangelegd, terwijl de plaatselijke plukkers tegen onnoemelijk lage lonen worden tewerkgesteld. Dergelijke appelen helpen invoeren zou in schril contrast staan met de hoge lonen en strenge controles in Vlaanderen. De BFO zal hierover meer uitleg vragen aan de Vlaamse minister-president." (einde citaat)

Graag kreeg ook ik hierover meer uitleg.

N.B. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer Luc Van den Brande, minister-president van de

Antwoord

Vermits deze vraag eveneens werd gesteld aan de heer Luc Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, tot wiens specifieke bevoegdheid het Buitenlands Beleid behoort, verwijs ik naar het antwoord van de minister-president ter zake.

Vraag nr. 25 van 19 december 1995 van de heer JAAK GABRIELS

Failissement WindMaster Sint-Truiden – Recuperatie overheidssteun

Eind augustus 1995 verklaarde Begemann-bestuurder André Deleye dat de Begemann-dochter WindMaster NV uit Sint-Truiden – de windturbine-afdeling van het vroegere HMZ – zou samensmelten met de Nederlandse WindMaster-vestiging in Lelystad, om nadien in zijn geheel te worden verkocht aan een Duitse groep, met name Babcock. De 20 Limburgse personeelsleden zouden moeten verhuizen naar Nederland.

Eind september verklaarde de groep Begemann dat WindMaster Sint-Truiden in vereffening zou gaan. De gesprekken met Babcock zouden niets hebben opgeleverd. Een "aantal" personeelsleden zouden kunnen overgaan naar WindMaster in Lelystad.

Eind november legt WindMaster België de boeken neer. De werknemers zouden voor 30 miljoen frank tegoed hebben, samen met de belangrijkste schuldeiser P&V uit Heusden-Zolder, het Vlaams Gewest, Flender Belge (dochter van een Duitse vennootschap) en het Nederlandse Parker Hannifin. Het Vlaams Gewest zou voor honderden miljoenen subsidies betrokken zijn via onder meer het Fonds tot Bevordering van Industriële Vernieuwing. Alle 20 jobs gaan verloren. Net voor de bekendmaking dat WindMaster Sint-Truiden de boeken neerlegde, zou de Limburgse know-how (plannen, berekeningen, patenten, merknaam) voor amper 5 miljoen frank verkocht zijn aan het Nederlandse zusterbedrijf WindMaster BV.

1. Hoeveel directe of indirecte steun heeft WindMaster NV, dochter van de groep Begemann, van het Vlaams Gewest ontvangen ?
2. Is het juist dat de Limburgse know-how op de valreep voor 5 miljoen frank is overgeheveld naar WindMaster in Nederland ?
3. Welke procedure rest de schuldeisers, met name het Vlaams Gewest, om hun geld alsnog te recupereren ? Welke stappen heeft de Vlaamse regering concreet ondernomen ?
4. Na Boelwerf, G&G, Machinefabriek Stramproy, en nu WindMaster vreezen velen – trouwens niet onterecht – voor de toekomst van de resterende Truinese Begemanndochters HMZ (metaalwerken) en Volvo Car Sint-Truiden (VCST). Is deze vrees

gegrond ? Heeft de minister plannen om hiertegen stappen te ondernemen ? Zo ja, welke ?

Antwoord

1. De NV WindMaster heeft geen overheidssteun ontvangen ten laste van de kredieten die onder mijn bevoegdheden ressorteren. De onderneming heeft één expansiedossier ingediend, dat evenwel niet werd afgehandeld en wegens het faillissement ook zonder gevolg zal blijven.

Het Fonds voor Industrieel Onderzoek in Vlaanderen (FIOV), waarnaar waarschijnlijk wordt verwezen in de vraag, ressorteert onder de bevoegdheid van de heer Luc Van den Brande, Vlaams minister voor Technologie.

Het Vlaams Gewest heeft via het FIOV het project van de 1 MW-windmolen in Zeebrugge van de NV HMZ gefinancierd. Er werd een renteloos voorschot van 64,6 miljoen ter beschikking gesteld. Dit project werd voor een gelijkaardig bedrag ook gefinancierd door de Europese Commissie.

De NV WindMaster zelf heeft geen overheidssteun ontvangen van het FIOV.

2. Volgens de curator van de NV WindMaster hebben de overnemer van de NV WindMaster, de NV Turbowind, en Windmaster Nederland een akkoord gesloten over de verdeling van de intellectuele know-how van WindMaster Sint-Truiden.
3. Het Vlaams Gewest heeft aan de NV HMZ een renteloos voorschot toegestaan voor de cofinanciering van de megawatt-turbine in Zeebrugge.

Media 1994 werd HMZ gesplitst in HMZ Belgium (metaalverwerking) en WindMaster Belgium (windmolenbouw). De know-how van de megawatt-turbine werd overgedragen door HMZ aan WindMaster zonder het Vlaams Gewest hiervan in kennis te stellen. WindMaster Belgium is eerst in vereffening en later in falings gegaan. HMZ Belgium zet haar activiteiten voort.

Strikt juridisch handhaaft het Vlaams Gewest haar vordering ten aanzien van HMZ, aangezien een contractuele verplichting, melding van de overdracht van know-how, niet werd nagekomen. De vereffenaar en de curator werden hiervan bij aangekend schrijven in kennis gesteld. De Vlaamse administratie heeft de nodige juridische maatregelen getroffen om de belangen van het Vlaams Gewest veilig te stellen. Er werd onder meer, ten bewarende titel, een vordering ad 64 miljoen frank ingediend bij de curator. De verdere opvolging van de juridische procedure behoort tot de bevoegdheid van de heer Luc Van den Brande, Vlaams minister voor Technologie.

4. Het behoort niet tot mijn intenties om actief in te grijpen in het ondernemerschap wanneer een onderneming daar niet zelf om verzoekt. Tot op heden werd mij nog geen dossier voorgelegd door de bedoelde ondernemingen.

Vraag nr. 26 van 19 december 1995 van de heer ROELAND VAN WALLEGHEM

BRTN Schermen – Drugsdelicten

Tijdens een uitzending van het programma "Schermen" kwam een Schaarbeekse drugsverslaafde een aantal drugsdelicten open en bloot vertellen.

Acht de minister het aanvaardbaar dat strafbare feiten op de openbare zender zomaar door de dader worden besproken ? Zo neen, heeft hij ter zake maatregelen getroffen ?

Antwoord

De BRTN deelt mee dat de hoofdcommissaris van Schaarbeek in het programma werd ondervraagd over het drugsbeleid in zijn gemeente en de harde aanpak ter zake. Tijdens dat gesprek kwam ook een getuige aan het woord die het plaatselijke drugsmilieu van binnen uit kende en bijgevolg een belangrijk element vormde in het vraaggesprek.

Zij werd met name genoemd, beschreef het drugsmilieu in de gemeente en vertelde wat de gevolgen waren van de harde aanpak, onder meer het uitwijken van de dealers naar andere gemeenten. Zij voerde een aantal gegevens aan die vervolgens met de commissaris werden besproken.

In de loop van dat gesprek gaf ze inderdaad toe af en toe drugs te kopen, maar ze vertelde terzelfder tijd hoe dat in zijn werk ging. Ze vertelde dat het haar overtuiging was dat het kopen en gebruiken van drugs geen delict is. Dat ze zich in Schaarbeek drugs aanschafte was precies de reden waarom ze het plaatselijke milieu kende. Ze fungeerde bijgevolg als een getuige die de commissaris de gelegenheid gaf zijn aanpak te verantwoorden.

Het ging dus niet om iemand die de kans kreeg om met de delicten uit te pakken en die daarmee een tribune werd aangeboden : ze werd niet alleen ondervraagd en de commissaris kreeg ruimschoots de gelegenheid om op haar beweringen te reageren. Het delict werd in het programma overigens op geen enkele manier goedgepraat en de dader werd wel degelijk van antwoord gediend. Het interview werd afgesloten met de melding dat de overgrote meerderheid van de telefonerende kijkers de hoofdcommissaris gelijk gaf.

LEO PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN BINNENLANDSE
AANGELEGENHEDEN, STEDELIJK BELEID
EN HUISVESTING

Vraag nr. 24
van 15 december 1995
van de heer Johnny GOOS

Overlegcomité gemeente-OCMW – Inzagerecht gemeenteraadsleden

Het is niet duidelijk of gemeenteraadsleden die geen deel uitmaken van het overlegcomité gemeente-OCMW inzagerecht hebben in de notulen van dit overlegcomité.

Bestaan er richtlijnen m.b.t. de wijze waarop dit inzagerecht eventueel moet worden geconcretiseerd ?

Wat bijvoorbeeld indien hieromtrent niets is opgenomen in het huishoudelijk reglement van het comité ?

Kunnen gemeenteraadsleden deze notulen bijvoorbeeld consulteren in de kantoren van het OCMW ?

Antwoord

Er moet een onderscheid worden gemaakt naargelang het gemeenteraadslid zijn vraag tot inzage van de notulen van het overlegcomité gemeente-OCMW richt aan het gemeentebestuur, dan wel aan het OCMW-bestuur.

Wat bestuursdocumenten betreft die zich bij het gemeentebestuur bevinden, rijst immers de vraag in hoeverre het gemeenteraadslid zich voor de inzage ervan kan beroepen op het inzagerecht dat hem bij artikel 84 van de Nieuwe Gemeentewet wordt toegekend.

Het bij voornoemd artikel aan de gemeenteraadsleden toegekende prerogatief strekt zich uit tot alle documenten die zich bij het gemeentebestuur bevinden, op voorwaarde dat zij op enigerlei wijze betrekking hebben op zaken van gemeentelijk belang. Wat met name de notulen van het overlegcomité betreft, zal zulks bijvoorbeeld het geval zijn indien zij betrekking hebben op aangelegenheden die nadien aan de goedkeuring van de gemeenteraad zullen worden voorgelegd.

In andere gevallen zal het niet altijd even duidelijk zijn of de inhoud van de notulen al dan niet betrekking heeft op zaken van gemeentelijk belang, of op zaken die ten minste mede van gemeentelijk belang zijn. Hierbij moet wel worden opgemerkt dat een gemeenteraadslid zich, zoals elke burger, hoe dan ook rechtstreeks op artikel 32 van de Grondwet kan beroepen om de inzage en/of een afschrift van een bestuursdocument te verkrijgen, ongeacht het document al dan niet van gemeentelijk belang is, en ongeacht het zich bij het gemeentebestuur, dan wel bij het OCMW-bestuur bevindt.

Het door een op artikel 32 van de Grondwet gebaseerde vraag tot inzage gevatte bestuur zal de inzage enkel geheel of gedeeltelijk kunnen weigeren, indien een bij wet of decreet vastgelegde uitzondering de openbaarheid verbiedt of beperkt. Tegen een weigeringsbeslis-

sing kan, naast een beroep bij de Raad van State, ook beroep worden aangetekend bij mijn ambt indien de weigering uitgaat van het gemeentebestuur, en bij mijn collega bevoegd voor Cultuur, Gezin en Welzijn indien de weigering uitgaat van het OCMW-bestuur.

Vraag nr. 25
van 15 december 1995
van de heer FREDDY DE VILDER

College burgemeester en schepenen – Aanwezigheid OCMW-voorzitter

Volgens artikel 28, paragraaf 4 van de organieke wet van 8 juli 1976 betreffende het OCMW woont de voorzitter van het OCMW, op zijn verzoek of op uitnodiging van de burgemeester, met raadgevende stem de vergaderingen van het college van burgemeester en schepenen bij, teneinde gehoord te worden betreffende aangelegenheden die verband houden met het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn. Hiervoor ontvangt de voorzitter de agenda van de vergaderingen van het college.

Artikel 28, paragraaf 4 van de organieke wet kan op diverse wijzen worden geïnterpreteerd, wat momenteel gebeurt.

In sommige gemeenten blijkt er een grote tolerantie te zijn tegenover de aanwezigheid van de OCMW-voorzitter en kan hij de vergaderingen van het college bijwonen, ook over punten die niet rechtstreeks verband houden met het OCMW.

In andere gevallen wordt het bedoelde artikel strikt toegepast en wordt de OCMW-voorzitter enkel toegelaten voor loutere OCMW-zaken.

In de praktijk kunnen de volgende vragen rijzen.

1. Kan de OCMW-voorzitter een vergadering van het college bijwonen met raadgevende stem, zonder dat agendapunten die verband houden met OCMW-aangelegenheden aan de orde zijn ?
2. Kan de burgemeester voor welk agendapunt dan ook de OCMW-voorzitter uitnodigen, ook voor agendapunten die geen verband houden met het OCMW ?
3. Kan de OCMW-voorzitter, zodra het punt dat verband houdt met het OCMW afgehandeld is, verder het college bijwonen met raadgevende stem en kan hij zich verder in het debat mengen ?
4. Moet de burgemeester de agenda van het college telkens overmaken aan de OCMW-voorzitter, of moet hij dit enkel doen als hij oordeelt dat de aanwezigheid van de OCMW-voorzitter vereist is ?

Heeft de minister ter zake reeds richtlijnen of adviezen aan de gemeenten verstrekt ?

Antwoord

Luidens artikel 104, derde lid, van de Nieuwe Gemeentewet zijn de vergaderingen van het college van burgemeester en schepenen niet openbaar.

In de regel mogen op de vergadering van het schepencollege dus enkel de burgemeester, de schepenen en de gemeentesecretaris, die belast is met het opmaken van de notulen, aanwezig zijn, tenzij de aanwezigheid van een derde uitdrukkelijk door een wet wordt opgelegd.

Dit betekent dat ook de OCMW-voorzitter in de regel de vergaderingen van het schepencollege niet als waarnemer mag bijwonen, tenzij in die gevallen waar zijn aanwezigheid uitdrukkelijk wordt opgelegd door artikel 28, paragraaf 4, van de organieke OCMW-wet, met name telkens het schepencollege zich dient uit te spreken over aangelegenheden die rechtstreeks of onrechtstreeks gevolgen hebben voor het betrokken OCMW.

De eerste, tweede en derde vraag van het Vlaams parlementslid moeten dan ook negatief worden beantwoord.

Luidens artikel 28, paragraaf 4, van de organieke OCMW-wet woont de OCMW-voorzitter de vergaderingen van het schepencollege bij, ofwel op uitnodiging van de burgemeester, ofwel op zijn verzoek.

Het komt met andere woorden niet alleen aan de burgemeester toe, maar ook aan de OCMW-voorzitter zelf om, op basis van de hem toegezonden agenda, te bepalen of er op een vergadering agendapunten zullen worden besproken die voor het OCMW belangrijk zouden kunnen zijn. Om een dergelijke toetsing mogelijk te maken, is het aangewezen dat de agenda telkens aan de OCMW-voorzitter wordt bezorgd.

Richtlijnen en adviezen inzake de toepassing van artikel 28, paragraaf 4, van de organieke OCMW-wet werden reeds door mijn voorganger aan de gemeenten verstrekt door middel van zijn omzendbrief BA-94/10 van 22 juli 1994 (Belgisch Staatsblad 21 september 1994).

Vraag nr. 27
van 19 december 1995
van de heer FRANCIS VERMEIREN

Serviceflats – Voorrang ex-politieke gevangenen

De wet van 26 februari 1947, houdende regeling van het statuut van politieke gevangene, verleent in artikel 12 aan de gerechtigden en aan hun rechthebbenden voorrang bij het in huur nemen van de door de "Nationale Maatschappij voor goedkope woningen en woonvertrekken" erkende maatschappijen, op voorwaarde dat zij voldoen aan de reglementaire eisen.

Dit artikel is tevens van toepassing op de buitenlandse politieke gevangenen, op de burgerlijke verzetslieden en werkweigeraars, op de weggevoerden voor de verplichte arbeidsdienst en op de krijgsgevangenen 1940-1945, die aan de vereiste voorwaarden voldoen.

Vele gerechtigden hebben thans een leeftijd bereikt waarop zij zich kandidaat stellen voor de serviceflats, die in vele gemeenten worden opgetrokken om tegemoet te komen aan de behoeften van de bejaarden.

1. Is de vermelde prioriteitsregel bepaald in de wet van 26 februari 1947 nog steeds van toepassing bij de toewijzing van serviceflats ?

2. Indien dit niet het geval is, door welke wet werd deze prioriteitsregel opgeheven ?
3. Tot wie kunnen de betrokkenen zich richten wanneer een huisvestingsmaatschappij of een OCMW de prioriteitsregel van de wet van 25 februari 1947 naast zich neerlegt ?

N.B. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer Luc Martens, Vlaams minister van Cultuur, Gezin en Welzijn.

Antwoord

De verhuring van serviceflats behoort niet tot mijn bevoegdheid.

Voor de woningen die door de lokale sociale huisvestingsmaatschappijen worden verhuurd krachtens artikel 80ter van de huisvestingscode, wordt voorrang verleend aan de kandidaat-huurder die gewezen politiek gevangene of oorlogsinvaliden of zijn rechthebbende is. Deze prioriteit is in de sociale huurreglementering opgenomen door artikel 5 § 1, vierde lid, 4° van het besluit van de Vlaamse regering van 29 september 1994 tot reglementering van het sociale huurstelsel voor de woningen die door de VHM (Vlaamse Huisvestingsmaatschappij) of door de VHM erkende lokale sociale huisvestingsmaatschappijen worden verhuurd, in toepassing van artikel 80ter van de huisvestingscode.

Overeenkomstig artikel 7 van voornoemd besluit, kan elke kandidaat-huurder die zich benadeeld acht door de toewijzing van een woning, bij aangetekend schrijven verhaal zoeken bij de VHM-commissaris van de betrokken lokale sociale huisvestingsmaatschappij.

De raad van bestuur van de sociale huisvestingsmaatschappij beslist in eerste instantie over dit verhaal. Wordt dit verhaal ontvankelijk en gegrond bevonden, dan beschikt de benadeelde kandidaat-huurder over een volstrekt recht van voorrang voor de toewijzing van de eerste aangepaste woning die vrijkomt en die aan zijn keuze qua ligging en type beantwoordt. Indien het verhaal niet ontvankelijk of ongegrond wordt verklaard, dan beschikt de benadeelde kandidaat-huurder over een recht van beroep tegen deze beslissing. Dit beroep wordt ingesteld bij de Vlaamse minister voor Huisvesting.

Vraag nr. 28
van 19 december 1995
van de heer PAUL VAN GREMBERGEN

Gemeenteraad en college burgemeester en schepenen – Notulering

Volgens artikel 112 van de oude gemeentewet werd de secretaris belast met het opmaken van de notulen en het overschrijven van elke beraadslaging, zowel van het college van burgemeester en schepenen als van de gemeenteraad. Daartoe houdt de secretaris twee registers, een voor de beraadslagingen en besluiten van de gemeenteraad en een voor de beraadslagingen en besluiten van het schepencollege, zonder enig wit vlak of tussenregel. Deze worden door de burgemeester per blad genummerd en geparafeerd.

Artikel 108 van de Nieuwe Gemeentewet maakt geen melding van de wijze waarop de notulering dient te geschieden.

Door de automatisering van de gemeentediensten wordt de notulering van het schepencollege gemoderniseerd en wordt geen register, zoals vroeger was bepaald, bijgehouden.

Het is mij bekend dat gemeenteraadsleden hebben vastgesteld dat notuleringen én zeer laattijdig werden opgesteld én onvolledig waren.

De vorige gemeentewet gaf geen mogelijkheid om na de datum van goedkeuring van de notules nog wijzigingen aan de genomen beslissingen aan te brengen. De Nieuwe Gemeentewet geeft op dit vlak geen sluitende garanties.

Bij geautomatiseerde notulering rijzen de volgende vragen.

1. Binnen welke tijdslijniet dient een volledige notulering van het college van burgemeester en schepenen te gebeuren ?
2. Welke controle is er opdat door het college van burgemeester en schepenen genomen beslissingen niet meer zouden worden gewijzigd na datum ?

Antwoord

Overeenkomstig de artikelen 89, 104, 3de lid en 108 van de Nieuwe Gemeentewet stelt de gemeentesecretaris de notulen op en schrijft ze, na goedkeuring, over in het daartoe bestemde notulenboek.

In de praktijk is het zo dat de notulen in minuut worden opgesteld op losse bladen, al of niet geautomatiseerd. Over de wijze van overschrijven in het notulenboek is wettelijk niets voorzien, doch deze materie wordt geregeld door twee omzendbrieven van de federale minister van Binnenlandse Zaken van respectievelijk 20 januari 1960 en 14 september 1961.

Wat de gemeenteraad betreft, en alhoewel er wettelijk geen termijn is voorgeschreven waarbinnen de gemeentesecretaris zijn notulen moet opmaken, impliceert artikel 89 van de Nieuwe Gemeentewet dat de secretaris ertoe gehouden is de notulen van de vorige gemeenteraadsvergadering klaar te hebben ten minste zeven vrije dagen voor de dag van de nieuwe gemeenteraadsvergadering. Hierop bestaan twee uitzonderingen, namelijk :

- spoedeisende gevallen, waarbij de notulen klaar moeten zijn op het ogenblik dat de agenda ter inzage wordt gelegd ;
- wanneer de raad het wenselijk acht worden de notulen geheel of gedeeltelijk staande de vergadering opgemaakt en door de aanwezige leden ondertekend.

Indien er geen opmerkingen worden gemaakt vóór het einde van de vergadering, worden de notulen als goedgekeurd beschouwd en worden zij ondertekend door de burgemeester en de secretaris. Wanneer er opmerkingen zijn die worden aangenomen, legt de gemeentesecretaris tijdens de volgende vergadering een nieuwe

tekst voor in overeenstemming met de beslissing van de gemeenteraad. Hierbij dient voor de tijdslijniet het voorgaande in acht te worden genomen.

De notulen worden binnen de maand na de goedkeuring door de gemeenteraad ondertekend. Om die reden dienen de notulen van de gemeenteraad binnen de maand eveneens in het notulenboek overgeschreven te zijn.

Bijgevolg heeft het gemeenteraadslid voor de notulering van de gemeenteraadszittingen uitgebreide controlebevoegdheden op grond van de artikelen 89 en 108 van de Nieuwe Gemeentewet. Bovendien kan hij gebruik maken van zijn inzage-recht voorgeschreven bij artikel 84 van de Nieuwe Gemeentewet. De burger kan een beroep doen op artikel 32 van de Grondwet ; bovendien kan hij op grond van artikel 102 van de Nieuwe Gemeentewet inzage vragen van de besluiten van de gemeenteraad, zodra de notulen zijn goedgekeurd.

Vraag nr. 32 van 4 januari 1996 van de heer ETIENNE VAN VAERENBERGH

Sociale woningbouw Vlaams-Brabant – Maatregelen

In haar beleidsnota van 20 september 1995 met als titel Versterkt Actieprogramma Rand, stelt de bestendige deputatie van de provincie Vlaams-Brabant voor het potentieel aan sociale huurwoningen in de Vlaamse rand te verhogen, door aan de Vlaamse Huisvestingsmaatschappij de nodige middelen ter beschikking te stellen.

Anderzijds heeft de minister zelf reeds meermaals verklaard dat er toenadering moet komen tussen het Vlab-investmentsprogramma en de activiteiten van de Vlaamse Huisvestingsmaatschappij.

Welke concrete maatregelen heeft de minister ter zake reeds kunnen nemen om in te grijpen in de minder sterke aanwezigheid van de sociale woningbouw in Vlaams-Brabant ?

Antwoord

Ik kan het Vlaams parlementslid verzekeren dat mijn bijzondere aandacht zeker uitgaat naar de problematiek van Vlaams-Brabant en dat zijn bezorgdheid ook de mijne is.

Op het gebied van de sociale woningbouw werden in 1995 reeds heel wat projecten voor Vlaams-Brabant goedgekeurd.

In het kader van het investeringsprogramma "Inbreidingsgerichte projecten in een Kansarme Buurt (IKB)" voor 1995, werden een vijftal ontwerp-dossiers voor Vlaams-Brabant goedgekeurd :

- 8 woningen in Landen, Wauterslaan, ingediend door de EV Sociale Woningen van Landen ;
- 44 woningen in Leuven, Kessel-Lo, Lolanden, een project van de EV Heuvelhof in Leuven ;

- 10 woningen in Leuven, Ridderstraat, ingediend door de EV Huisvesting Leuven ;
- 17 woningen in Herent/Winksele, Warotveld, door de EV Volkswoningen Herent ;
- 26 woningen in Kortenberg, Weebroekweg door de EV Elk Zijn Huis.

Daarnaast werd ook het aanbestedingsdossier voor 30 nieuwe sociale woningen in het vroegere Begijnhof van Aarschot goedgekeurd, een project van de EV Samenwerkende Maatschappij voor Goedkope Woningen in Aarschot.

In het kader van de stads- en dorpsherwaardering werd een ontwerp-dossier voor de renovatie van 13 sociale woningen in de Nieuwstraat te St.-Genesius-Rode goedgekeurd, een project ingediend door Haviland, evenals de volgende twee aanbestedingsdossiers :

- 5 woningen in Leuven, Beursgang, van CV Interleuven ;
- 9 woningen in St.-Pieters-Leeuw, Gieterijstraat, een project dat door de Gewestelijke Maatschappij voor Volkshuisvesting in St.-Pieters-Leeuw werd ingediend.

Van een project dat het OCMW van Drogenbos heeft ingediend in het kader van artikel 94 van de huisvestingscode, werd de aanbesteding goedgekeurd (4 woningen in Drogenbos, Maria Collartstraat) en het project van de EV Elk Zijn Huis in Tervuren, Peperstraat 124, werd erkend als subsidieerbaar in dit programma.

Een principiële machtiging in het kader van het urgentieprogramma voor de sociale huisvesting werd nog verleend aan de volgende projecten :

- 23 woningen in Diegem, Machelen ;
- 3 woningen in St.-Pieters-Leeuw, Boomkwekerijstraat en 2 woningen in St.-Pieters-Leeuw, Gieterijstraat, twee projecten van het OCMW van St.-Pieters-Leeuw.

Daarnaast werden in het gewijzigde investeringsprogramma-1995 en het investeringsprogramma-1996 van de Vlaamse Huisvestingsmaatschappij heel wat projecten voor Vlaams-Brabant opgenomen. Ik citeer de belangrijkste.

1. Nieuwbouw van 18 sociale huurwoningen in Landen, Neerwinden, wijk Kleynen Kouter (EV Sociale woningen Landen) ; 12 woningen in Ternat, Sint-Katharina-Lombeek, wijk Meuleveld (EV Gewestelijke Maatschappij voor Volkshuisvesting in St.-Pieters-Leeuw) ; 24 woningen in Aarschot, Rillaar, Molendreef (EV Goedkope Woningen van Aarschot) ; 54 woningen in Asse, Lindendries (fase 1) (Providentie, Asse) ; 20 woningen in Sint-Pieters-Leeuw, Wilgenhofpark, Van Houckestraat (EV Huisvesting Zennevallei-Halle) en 12 woningen in Tervuren, Duisburg (EV Elk Zijn Huis, Tervuren).
2. Vervangingsbouw met 25 woningen in Hoeilaart, Dumbergplein en 24 woningen in Wezembeek-

Oppem, Ban-Eik (EV Gewestelijke Maatschappij voor Volkshuisvesting in St.-Pieters-Leeuw).

3. Zware renovatiewerken aan 20 woningen in Ruisbroek, Hengststraat (EV Gewestelijke Maatschappij voor Volkshuisvesting in St.-Pieters-Leeuw), aan 17 woningen in Zaventem, Heidestraat (EV Elk zijn Huis Tervuren) en aan 40 woningen in Aarschot, Tuinwijk (Begijnhofhuisjes) (EV Goedkope Woningen van Aarschot). Verbetering van het eigen patrimonium is geprogrammeerd voor 99 woningen in Grimbergen, wijk Populierendal, Tweelindenstraat (EV Providentia Asse) en voor 228 appartementen in Leuven, Schorenshof (EV Gewestelijke Maatschappij Leuven).
4. In de eigendomssector (groepsbouw) werden opgenomen :

20 sociale koopwoningen in Tremelo en 14 koopwoningen in Hoegaarden (EV Sociale Bouw- en Kredietmaatschappij voor het arrondissement Leuven te Herent) ;

17 koopwoningen in Elewijt, Dries 12 in Elewijt, Rozemarijnstraat, 6 woningen in Asse Ter heide en 32 woningen in Dilbeek, Wolsemveld (EV Providentia Asse) ;

25 woningen in Ternat, Opalfene en 22 koopwoningen in Meise, Eversem (EV Brabantse Huisvestingsmaatschappij in Ternat).

Ik kan het Vlaams parlamentslid verzekeren dat in de volgende jaren mijn bijzondere aandacht zal uitgaan naar sociale huisvestingsprojecten in Vlaams-Brabant en meer bepaald de rand van Brussel. Ter zake dient inderdaad een bijzondere inspanning te worden geleverd.

Voorts wens ik het parlamentslid te wijzen op het "Actieprogramma van de Vlaamse regering voor de Rand". In het kader van dit actieprogramma zullen voorstellen worden ontwikkeld die, bovenop de inspanningen die door Vlabinvest worden geleverd, moeten leiden tot een betere huisvestings situatie in Vlaams-Brabant.

LUC MARTENS

VLAAMS MINISTER VAN CULTUUR, GEZIN EN WELZIJN

**Vraag nr. 53
van 11 december 1995
van mevrouw BRIGITTE GROUWELS**

BLOSO – Jeugdwerkgarantieplan

Het jeugdwerkgarantieplan beoogt onder andere jobcreatie in de sector Cultuur en Sport

Hoeveel jongeren werden door Bloso tewerkgesteld in het kader van het jeugdwerkgarantieplan ? Sedert wanneer, waar, en voor welk soort opdrachten ?

Antwoord

Op 22 december 1994 werd een conventie afgesloten tussen het Commissariaat-Generaal voor de Bevordering van de Lichamelijke Ontwikkeling, de Sport en de Openlucht recreatie (Bloso) en de Vlaamse minister van Tewerkstelling.

Deze conventie had betrekking op de mogelijke tewerkstelling van 119 gesubsidieerde contractuelen, waarvan 87 in de gemeentelijke sector en 32 in de particuliere sector (sportfederaties).

Voor de gemeentelijke sector werd de taak als volgt omschreven :

1. bewakingsopdrachten en klusjesdienst voor de gemeentelijke sportinfrastructuur (diploma ongeschoold t.e.m. lager secundair) ;

2. bewakingsopdrachten voor de sportinfrastructuur van de scholen (diploma lager secundair beroeps t.e.m. hoger secundair).

Uiteindelijk werden 59 gesubsidieerde contractuelen via deze conventie aangeworven, waarvan 53 voor de invulling van de eerste taak en 6 voor de tweede taak. Bijgaand vindt u een lijst van de gemeenten met de vermelding van de aangevraagde plaatsen, alsook het effectief aantal tewerkgestelden.

Voor de particuliere sector werd de taak als volgt omschreven : ondersteuning van sportpromotionele acties in de sportfederaties (diploma regent of licentiaat lichamelijke opvoeding).

Binnen de wettelijk gestelde termijn van 6 maanden na de ondertekening van de conventie werd door de sportfederaties niemand aangeworven in het kader van het jeugdwerkgarantieplan, omdat er geen licentiaten of regenten lichamelijke opvoeding zijn die twee jaar volledig uitkeringsgerechtigd werkloos en jonger dan 25 jaar zijn.

Lijst jeugdwerkgarantieplan

Gemeente	cat	a	b	c	d	e	f
Aalter	C	1	0	1	0	0	0 geen kandidaat VDAB
Aarschot	B	1	1	2	0	0	0
Beringen	B	1	0	1	1	0	1
Blankenberge	C	1	0	1	1	0	1
Bonheiden	C	1	0	1	1	0	1
Boom	C	1	0	1	1	0	1
Borgloon	C	1	0	1	1	0	1
Bornem	C	1	0	1	1	0	1
Borsbeek	C	1	0	1	0	0	0
Brasschaat	B	1	0	1	1	0	1
Bree	C	1	0	1	1	0	1
Damme	C	1	0	1	0	0	0
De Panne	C	1	0	1	1	0	1
Deerlijk	C	1	0	1	1	0	1
Deinze	B	1	0	1	0	0	0
Diepenbeek	C	1	0	1	1	0	1
Diest	B	1	1	2	0	0	0
Dilbeek	B	1	1	2	0	0	0
Dilsen-Stokkem	C	1	1	1	1	0	1
Eeklo	C	1	0	1	1	0	1
Essen	C	1	0	1	0	0	0 geen kandidaat VDAB
Evergem	B	1	0	2	2	0	2
Genk	B	1	0	2	1	1	2
Gistel	C	1	0	1	1	0	1
Halle	B	1	1	1	0	0	0
Hasselt	B	1	0	2	1	0	1
Herentals	B	1	0	2	1	1	2
Herenthout	C	1	0	1	0	0	0
Herk-de-Stad	C	1	0	1	1	0	1
Ingelmunster	C	1	0	1	1	0	1
Kampenhout	C	1	0	1	0	0	0
Kasterlee	C	1	1	1	1	0	1
Keerbergen	C	1	0	1	1	0	1
Koksijde	C	1	0	1	0	0	0
Kortesseem	C	1	0	1	0	0	0
Kruikeke	C	1	0	1	1	0	1
Kuurne	C	1	0	1	1	0	1
Lebbeke	C	1	0	1	1	0	1
Lendeledede	C	1	0	1	0	0	0
Lichtervelde	C	1	0	1	1	0	1

Gemeente	cat	a	b	c	d	e	f
Lommel	B	1	1	2	1	1	2
Londerzeel	C	1	0	1	0	0	0
Lummen	C	1	1	1	1	0	1
Maasmechelen	B	1	0	2	2	0	2
Mechelen	B	0	0	2	1	0	1
Meeuwen-Gruitrode	C	1	0	1	1	0	1
Melle	C	1	0	1	0	0	0
Menen	B	1	0	2	1	0	1
Meulebeke	C	1	0	1	1	0	1
Mol	B	1	0	2	2	0	2
Mortsel	B	1	1	2	2	0	2
Oostende	B	1	0	2	2	0	2
Oostrozebeke	C	1	0	1	1	0	1
Pittem	C	1	0	1	0	0	0
Sint-Niklaas	B	1	1	2	2	0	2
Sint-Amands	C	1	0	1	1	0	1
Sint-Lievens-Houtem	C	1	0	1	0	0	0
Sint-Truiden	B	1	0	1	1	0	1
Temse	B	1	0	2	0	0	0
Waregem	B	1	0	1	1	0	1
Wervik	C	1	0	1	1	0	1
Westerlo	B	1	0	1	1	0	1
Wetteren	B	1	0	1	1	0	1
Wevelgem	B	1	0	2	1	1	2
Wuustwezel	C	0	1	1	0	1	1
Zelzate	C	1	0	1	0	0	0
Zottegem	B	1	0	2	1	1	2
Zwevegem	B	1	1	2	1	0	1
					53	6	59

Verklaring :

- a : toegekende tewerkstellingsplaatsen (gemeentelijke infrastructuur)
b : toegekende tewerkstellingsplaatsen (schoolinfrastructuur)
c : totaal toegekende tewerkstellingsplaatsen
d : invulling van toegekende tewerkstellingsplaatsen (gemeentelijke infrastructuur)
e : invulling van toegekende tewerkstellingsplaatsen (schoolinfrastructuur)
f : totaal van invulling van toegekende tewerkstellingsplaatsen

Vraag nr. 65
van 4 januari 1996
van de heer ETIENNE VAN VAERENBERGH

Bibliotheekdecreet – Brusselse randgemeenten

Reeds herhaaldelijk heeft de Vlaamse regering gesteld de uitvoering te eisen van het bibliotheekdecreet in alle gemeenten van Vlaanderen.

De vraag rijst hoe de toestand is in de Vlaams-Brabantse gemeenten met een bijzonder taalstatuut.

Wat is de toestand op dit ogenblik in elk van deze gemeenten ?

Welke maatregelen zijn eventueel genomen om de uitvoering van het bibliotheekdecreet te verkrijgen ?

Antwoord

In de gemeenten Sint-Genesius-Rode, Wemmel en Wezembeek-Oppem functioneert een onder het bibliotheekdecreet erkende plaatselijke openbare bibliotheek.

In artikel 18 § 1 van het besluit van de Vlaamse regering van 13 november 1991, houdende uitvoering van het decreet van 19 juni 1978 betreffende het Nederlandstalige openbare bibliotheekwerk, wordt onder meer bepaald dat het aantal boekbanden van de huidige collectie voor ten minste 75 % moet samengesteld zijn uit Nederlandstalige boeken. In Wemmel en Wezembeek-Oppem werd door de bevoegde inspecteur vastgesteld dat deze verhouding niet wordt gerespecteerd. Dit werd ook zo aan de betrokken gemeente meegedeeld, met de vraag om deze situatie in overeenstemming te brengen met de bepalingen van voormeld besluit. Zodra de statistieken met betrekking tot het collectiebezit, dienstjaar 1995, bij de administratie zijn binnengekomen, zal de situatie opnieuw worden geëvalueerd.

In de gemeenten Drogenbos, Kraainem en Linkebeek bestaat momenteel nog geen erkende decreetbibliotheek. In het Vlaams Gewest verkeren momenteel nog 30 gemeenten in een dergelijke situatie. Er is bepaald dat uiterlijk per 1 januari 1997 elke gemeente ter zake aan alle voorschriften moet voldoen. In eerste instantie moet worden afgewacht of de betrokken gemeenten vóór 31 maart 1996 een erkenningsaanvraag zullen

indienen zoals wettelijk is voorgeschreven.

In elk geval zullen de intenties van de verschillende besturen voor 1997 worden nagegaan.

B. Vragen waarop werd geantwoord na het verstrijken van de reglementaire termijn (Regl. art. 80, 5)

LUC VAN DEN BRANDE

MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE
REGERING
VLAAMS MINISTER VAN BUITENLANDS
BELEID, EUROPESE AANGELEGENHEDEN,
WETENSCHAP EN TECHNOLOGIE

**Vraag nr. 20
van 11 december 1995
van de heer MANDUS VERLINDEN**

Chili-missie – Invoerfaciliteiten Chileense appelen

Zie :
Vlaams minister van Economie, KMO, Landbouw en
Media
Vraag nr. 23
van 11 december 1995
van de heer Mandus Verlinden
Blz. 228

Antwoord

Tijdens mijn officieel bezoek aan Chili heb ik enerzijds een samenwerkingsakkoord getekend tussen de Vlaamse regering en de regering van Chili, en anderzijds de inspanningen ondersteund van het Vlaamse bedrijfsleven om bepaalde samenwerkingsprojecten met Chileense partners te realiseren.

Eén van deze projecten betreft het gebruik van de haven van Gent als logistiek centrum voor de invoer, de commercialisatie en distributie van Chileens fruit in Europa.

Het doel van deze inspanning is niet de fruitinvoer uit Chili te maximaliseren, maar wel de bestaande Chileense fruitinvoer naar Europa, die nu via verschillende Europese havens verloopt, zo veel mogelijk in een Vlaamse haven te centraliseren.

Een dergelijke centralisatie creëert bijkomende economische voordelen en tewerkstelling voor Vlaanderen.

Mijn beleid is er dan ook op gericht de Vlaamse havens te promoten als toegangspoort tot een belangrijk deel van Europa.

Verder wil ik het Vlaams parlementslid erop wijzen dat voor de invoer van Chileens fruit naar Europa het "entry-price system" bestaat, dit wil zeggen : gaat de prijs in de Europese markt onder de referentieprijs, dan moet dit worden gecompenseerd door middel van taksen. Dergelijke regels worden overigens niet door Vlaanderen of België maar door Europa bepaald, gezien de Europese vrijhandelszone.

In mijn beleidsbrief "Vlaanderen internationaal" wordt erop gewezen dat de economie wordt gekenmerkt door mondialisering en liberalisering. Vlaanderen kan en mag zich dan ook niet afschermen en beschikt over voldoende troeven om met succes op deze ontwikkelingen in te spelen.

**Vraag nr. 24
van 19 december 1995
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN**

VDBH – Tentoonstellingsbezoek en dienstvrijstelling

Personeelsleden van de Vlaamse Dienst voor de Buitenlandse Handel (VDBH) die een bezoek brengen of deelnemen aan activiteiten rond de tentoonstelling Gelijk Geaard, krijgen voor de duur van die activiteit dienstvrijstelling. In feite komt dit erop neer dat betrokkenen een tentoonstelling kunnen bezoeken op kosten van de belastingbetaler.

Vindt de minister-president dit verantwoord ?

Hoeveel werkuren gaan er jaarlijks op die manier verloren bij de bewuste instelling ?

Kent de minister-president nog andere Vlaamse administraties of overheidsinstellingen die de hierboven geschetste faciliteiten krijgen ?

Antwoord

Het verzoek om mee te werken aan de activiteiten rond de tentoonstelling Gelijk Geaard over multicultureel Vlaanderen, werd aan de VDBH toegestuurd door de administrateur-generaal van de administratie Gezin en Maatschappelijk Welzijn, departement Welzijn, Volksgezondheid en Cultuur van de Vlaamse Gemeenschap. Aangezien het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap initiatiefnemer was en gezien het onderwerp, is de VDBH welwillend ingegaan op deze vraag.

Bij dit verzoek was ook een brief gevoegd van de heer Luc Van den Bossche, Vlaams minister van Ambtenarenzaken, met zijn antwoord omtrent het verlenen van dienstvrijstelling aan ambtenaren die aan Gelijk Geaard deelnemen. De minister wijst erop dat de Vlaamse ambtenaren over de middag aan de activiteiten kunnen deelnemen of een dag vrij kunnen nemen. De ambtenaren beschikken ten slotte over 35 vrije dagen.

De personeelsleden van de VDBH hebben geen 35 vrije dagen, maar 24. Bovendien ligt het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap op een ruime afstand van de gebouwen van de VDBH, zodat de activiteiten of de tentoonstelling door de VDBH-personeelsleden niet tijdens de middagpauze konden bezocht worden. Aangezien de meeste activiteiten plaatsvonden over de middag, betekende dit voor de VDBH enkel een korte dienstvrijstelling aansluitend op de middagpauze. Er werd voor gekozen om de organisatie door de Vriendenkring van de VDBH te laten gebeuren. Door de geïnteresseerden te groeperen, kon het verlies aan diensttijd tot een minimum worden beperkt. Bovendien stipuleerde het desbetreffende dienstorder uitdrukkelijk dat de deelnemende personeelsleden overleg met

hun diensthoofden dienden te plegen om de goede werking van de diensten te verzekeren.

Ten slotte kan ik het Vlaams parlementslid meedelen dat de voormelde faciliteiten aan de personeelsleden werden toegestaan omdat de VDBH medeorganisator was van de tentoonstelling Gelijk Geaard.

Vraag nr. 25
van 19 december 1995
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Missak Centrum Zuid-Afrika – Stand van zaken

Een jaar of wat geleden beloofde de minister dat zou worden bekeken welke de juridische toestand was van het zogenaamde Missak Centrum in Johannesburg, met het oog op een eventuele uitbouw ervan tot een centrum van Vlaamse aanwezigheid.

Tijdens de bespreking van de beleidsbrief bleek dat op juridisch vlak heel wat onduidelijkheden zouden bestaan.

Kan de minister aangeven waar die juridische onduidelijkheden zich juist voordoen ?

Is het de bedoeling deze onduidelijkheden alsnog uit te klaren, blijft met andere woorden de mogelijkheid bestaan dat dit ooit een Vlaams centrum wordt in Zuid-Afrika, of werd de idee afgevoerd ?

Antwoord

De juridische onduidelijkheden m.b.t. het Missak Centrum doen zich voor op het vlak van het eigendomsrecht en het gebruiksrecht.

Tijdens haar vergadering van 7 december 1994 besliste de Vlaamse regering een ambtelijke werkgroep onder leiding van de administratie Externe Betrekkingen te belasten met de permanente coördinatie inzake de samenwerking tussen Vlaanderen en Zuid-Afrika. Eén van de concrete opdrachten van deze werkgroep was een onderzoek naar de juridische toestand van het Missak Centrum.

Uit de resultaten van dit juridisch onderzoek blijkt dat het Missak Centrum geen afzonderlijke rechtspersoon is. Het huis en de mooie tuin zijn testamentair geschonken aan de Randse Universiteit (RAU), op voorwaarde dat ze zullen gebruikt worden voor de bevordering van de Vlaamse en Armeense cultuur in Zuid-Afrika. Het Centrum maakt dus integraal deel uit van de Randse Afrikaanse Universiteit (RAU). Het eigendomsrecht, alsmede het beheer van het onroerend en roerend patrimonium berusten bij de RAU. Het finale gezag over het Centrum berust bij de raad van beheer van de RAU, na overleg met het beheerscomité.

Met betrekking tot het gebruik van het centrum werd een overeenkomst gesloten tussen de RAU en de Vlaams-Suid-Afrikaanse Kultuurstichting (VSAK).

In december 1994 werd door de RAU een nieuw ontwerp van huurovereenkomst opgesteld met betrekking tot het Missak Centrum. Deze huurovereenkomst moet echter ook door de Armeense Gemeenschap in Zuid-

Afrika worden ondertekend, wat tot op heden niet is gebeurd. De Armeense Gemeenschap vertegenwoordigt slechts ± 60 personen en is daarenboven weinig of niet actief. Zo heeft zij tijdens de voorbije jaren geen gebruik gemaakt van het centrum.

Zolang de Armeense Gemeenschap niet haar standpunt bepaalt ten aanzien van de huurovereenkomst, blijft het voor Vlaanderen hoe dan ook moeilijk om daarin zelf positie te kiezen.

Eventuele herbestemmingsmogelijkheden zijn vanzelfsprekend afhankelijk van een afdoende oplossing van de geschetste juridische problemen. Het huis en de bijbehorende tuin van het Missak Centrum zijn mooi gelegen, doch niet centraal bereikbaar. Daarenboven heeft het geheel een meer dan grondige opknapbeurt nodig, terwijl de gebruiksmogelijkheden van het centrum voor culturele doeleinden hoe dan ook beperkt zijn. Mede wegens de bovenvermelde juridische problemen werd vooralsnog geen beslissing genomen omtrent een mogelijke bestemming en de bijbehorende noodzakelijke investeringen.

LUC VAN DEN BOSSCHE

MINISTER VICE-PRESIDENT VAN DE
VLAAMSE REGERING
VLAAMS MINISTER VAN ONDERWIJS EN
AMBTENARENZAKEN

Vraag nr. 40
van 11 december 1995
van de heer WALTER VANDENBOSSCHE

Nederlands voor anderstaligen – Voortzetting opleidingsproject

Het project "Additionele middelen Nederlands tweede taal" wordt (wellicht) niet voortgezet na 30 november 1995. Deze bijkomende middelen maken het zeven centra voor basiseducatie van de Open School voor volwassenen mogelijk aan de dringende vraag naar Nederlandse taallessen voor laaggeschoolde anderstaligen te voldoen.

Het wegvallen van het project betekent concreet dat 754 cursisten in het midden van de cursus naar huis worden gestuurd. Vermits in januari geen bijkomende groepen kunnen worden opgestart, dreigen bovendien opnieuw wachtlijsten te ontstaan. Ten slotte zouden 23 personeelsleden worden ontslagen.

Het aanleren van de Nederlandse taal is essentieel voor een doeltreffende integratie van anderstaligen. Bovendien maken zij op deze wijze kennis met de Vlaamse cultuur.

Heeft de minister reeds elders de nodige middelen vrijgemaakt, zodat het project Nederlands voor anderstaligen optimaal kan worden voortgezet ?

Antwoord

Gedurende twee jaren heb ik, in navolging van de aanbevelingen van de ronde-tafelconferentie NT2 van juni

1993, een extra inspanning kunnen doen om het aanbod Nederlandse taallessen voor migranten en anders-taligen in 7 centra voor basiseducatie uit te breiden met 84.000 deelnemersuren. Omwille van prioriteiten in het kader van het onderwijsvoorrangsbeleid, bevind ik mij budgettair in de onmogelijkheid om dit project te ver-lengen. Overigens was het tijdelijk karakter van deze middelen en dus hun stopzetting duidelijk aan de betrokken centra medegedeeld. De wijze waarop men vervolgens het protest heeft georganiseerd getuigt der-halve van weinig politieke eerlijkheid. Te meer daar ik zowel het decretale volume deelnemersuren in basise-ducatie drastisch heb uitgebreid tussen 1992 en 1995, alsook in het onderwijs voor sociale promotie bijko-mme programmaties NT2 heb goedgekeurd. Daar-mee moge ook aangetoond zijn dat ik de bekommernis voor een voldoende groot aanbod Nederlandse taallessen voor migranten ten volle deel, aangezien het hier om een wezenlijke voorwaarde voor hun integratie gaat.

THEO KELCHTERMANS

VLAAMS MINISTER VAN LEEFMILIEU
EN TEWERKSTELLING

Vraag nr. 39
van 11 december 1995
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

OVAM – Directiewagens

De directieleden van de OVAM zouden allen kunnen beschikken over een eigen dienstwagen met telefoon.

Om hoeveel personen gaat het hier ?

Welke bedragen zijn gemoeid met de aankoop, het onderhoud en de andere kosten van deze wagens ?

Antwoord

Door de OVAM werd aan elk bestuur een dienstwagen toegewezen. Deze wagens dienen prioritair ter beschikking te worden gehouden van de ambtenaren-generaal. Op deze wijze kregen de directieleden van de OVAM de beschikking over een dienstwagen. Het gaat hier om 6 wagens. Deze wagens zijn voorzien van een mobilofoon.

De kostprijs van deze wagens bedraagt :

- aankoopprijs : 3.190.018 frank
- kostprijs '95 :
  - onderhoud : 214.703 frank
  - verzekering : 350.655 frank
  - verbruik : 375.639 frank

Vraag nr. 40
van 11 december 1995
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

OVAM – Benoeming kabinetsmedewerker

Mij wordt verteld dat een kabinetsmedewerker van de vorige minister van Leefmilieu, met de graad van bestuurssecretaris, enige tijd geleden werd benoemd tot adjunct-administrateur-generaal bij de OVAM.

Dergelijke sprong lijkt mij hoogst onwaarschijnlijk. Kan de minister dit bericht derhalve ontkennen ?

Antwoord

Het bericht dat een kabinetsmedewerker van de vorige minister van Leefmilieu tot adjunct-administrateur-generaal bij OVAM werd benoemd, kan ik formeel ontkennen.

Vraag nr. 41
van 13 december 1995
van de heer PETER DESMET

Duiven – Bestrijding

Vele openbare gebouwen en monumenten – en ook privé-woningen – worden steeds meer geplaagd door het overvloedige aantal duiven. De overlast daarvan is groot (dakgoten vol uitwerpselen, verstopping van de waterafvoer met schade aan het gebouw ; overvloedige uitwerpselen op de openbare weg naast de gebouwen).

Welke overheidsinstantie is belast met de bestrijding van deze overlast ?

Welke bestrijdingstechnieken worden daarbij gebruikt ?

In welke mate zijn die efficiënt en hebben ze niet alleen maar als gevolg dat de duiven zich verplaatsen naar een belenden gebouw ?

N.B. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer Luc Martens, Vlaams minister van Cultuur, Gezin en Welzijn.

Antwoord

Volgens de informatie waarover ik beschik, wordt de duivenoverlast in stedelijke milieus voornamelijk veroorzaakt door te grote populaties van verwilderde en/of verbasterde duiven, waarop de vogelbeschermingsregelgeving niet van toepassing is.

De overlast wordt in de hand gewerkt door het (laten) voeren van deze dieren. Om deze reden zouden bepaalde gemeenten een voederverbod hebben ingesteld.

In het buitenland zou men te grote populaties willen doen afnemen door voeder te mengen met een steriel-makend middel, naar verluidt met enig succes.

Bij gebrek aan enige wetgeving uitgaande van een hogere overheid, kan de gemeente gebruik maken van haar algemene reglementerende bevoegdheid, haar toegekend krachtens de gemeentewet, om op te treden.

Vraag nr. 43
van 19 december 1995
van de heer ETIENNE VAN VAERENBERGH

Gooikse beken – Waterkwaliteit

De intergemeentelijke milieudienst van Haviland controleerde tien Gooikse beken op de waterkwaliteit. Slechts één beek bleef binnen de normen. De negatieve resultaten worden vooral veroorzaakt door orthofosfaten. Afwasmiddelen, waspoeders en ander huishoudelijk afvalwater zijn de grote boosdoeners.

1. In welke beken werden de analyses genomen ?
2. Welke beken zijn er het slechtst aan toe ? Wat is de rechtstreekse oorzaak hiervan ?
3. Worden er geregeld opmetingen gedaan ? Zo ja, wanneer en in welke beken ?
4. Welke maatregelen heeft de minister genomen om in de nabije toekomst de vervuilde beken aan te pakken ?
5. Welke maatregelen heeft de minister getroffen om de inwoners ter zake te sensibiliseren ?

Antwoord

Wat de punten 1, 2 en 3 van de vraag betreft, dien ik het Vlaams parlementslid mee te delen dat het onderzoek uitgevoerd door de intercommunale Haviland niet bekend is bij mijn administratie, zodat ik ter zake geen gegevens kan verstrekken. Het Vlaams Gewest beschikt evenwel over een eigen meetnet voor de controle van de kwaliteit van het oppervlaktewater, wat een taak is van de Vlaamse Milieumaatschappij. De resultaten worden jaarlijks gepubliceerd. In Gooik is er een staalnamepunt gelegen op de Bruggeplasbeek (Zuunbeek), waar in 1994 inderdaad een slechte biologische waterkwaliteit werd vastgesteld.

4. Om de vervuiling van de oppervlaktewateren tegen te gaan worden door het Vlaams Gewest de volgende maatregelen genomen :
  - in 1990 is een meerjarenprogramma opgezet om de bovenbouw, namelijk de waterzuiveringsstations, collectoren en prioritaire riolen, versneld uit te voeren ; aan de NV Aquafin is aldus al ten minste tot 2001 concreet de uitvoering opgedragen van investeringsvolumes a rato van 6 miljard frank per jaar ;
  - wat de onderbouw betreft, namelijk de openbare riolen andere dan prioritaire riolen, wordt de mogelijkheid onderzocht ook hiervoor een meerjarenprogramma tot versnelde realisatie op te zetten ; de decretale basis hiervoor is reeds

gecreëerd door het programmadecreet van 22 december 1995 ;

- de uitvaardiging van normen voor de lozingen van afvalwater zoals vastgesteld door titel II van het Vlarem.

Wat het grondgebied van de gemeente Gooik betreft kan ik meedelen dat, rekening houdende met de gehanteerde prioriteiten, voornamelijk geen collectoren in het investeringsprogramma 1997-2001 zijn opgenomen.

5. De sensibilisering inzake de MINA-problematiek in het algemeen en inzake de waterverontreiniging in het bijzonder zal de eerstkomende maanden intens gebeuren, in het kader van de procedure van de totstandkoming van het gewestelijk MINA-beleidsplan 1997-2001. Overeenkomstig de bepalingen van het decreet van 5 april 1995, houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid, zal het bedoelde ontwerp-beleidsplan immers omstreeks de maanden mei en juni van dit jaar aan een openbaar onderzoek worden onderworpen.

Vraag nr. 44
van 19 december 1995
van de heer WILLY KUIJPERS

Heffing afvaluitvoer – Recyclage

Zie :

Vlaams minister van Financiën, Begroting en Gezondheidsbeleid
Vraag nr. 17
van 19 december 1995
van de heer Willy Kuijpers
Blz. 223

Antwoord

Vooreerst wil ik erop wijzen dat er geen nieuw ontwerp-decreet wordt voorbereid ter vervanging van het decreet van 2 juli 1981 betreffende de voorkoming en het beheer van afvalstoffen. Het betrokken decreet werd immers bij decreet van 20 april 1994 reeds grondig gewijzigd, zodat een actualisatie niet nodig is.

Wel wordt een wijziging gepland van artikel 47 van het decreet van 2 juli 1981 betreffende de voorkoming en het beheer van afvalstoffen. Dit artikel regelt de milieuheffing op de verwijdering van de vaste afvalstoffen. De milieuheffingen, die als een belasting moeten worden beschouwd, kunnen immers jaarlijks bij decreet worden aangepast. Dit gebeurt door middel van de zogenaamde programmadecreten of decreten houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting.

Verder zou ik erop willen wijzen dat krachtens artikel 47, § 2, 38°, a) van het decreet van 2 juli 1981 betreffende de voorkoming en het beheer van afvalstoffen, een heffing wordt opgelegd voor het ophalen van afvalstoffen die geproduceerd worden in het Vlaams Gewest en die worden overgebracht naar een ander gewest om er, voorafgaand aan het storten of verbranden, fysico-chemisch te worden behandeld of rechtstreeks te worden verbrand of gestort. Ik meen dat de vraag op deze heffing alludeert.

Deze heffing werd bij decreet van 22 december 1995, houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 1996, met ingang van 1 januari 1996 inderdaad verhoogd van 900 frank per ton naar 2.000 frank (niet-geïndexeerde bedragen).

Niettemin zou ik willen wijzen op de hiërarchie in het Vlaamse afvalstoffenbeleid, waarbij het voorkomen van afval als hoogste prioriteit wordt vooropgesteld, gevolgd door het hergebruik en de recyclage van afvalstoffen en als laatste trap het verwijderen van de afvalstoffen die niet konden worden voorkomen of nuttig worden toegepast.

Gelet op dit beleid dient dan ook de voorkeur te worden gegeven aan het recycleren van afvalstoffen (bv. solventen) in het Vlaams Gewest, om daar te worden vernietigd of te worden gebruikt als secundaire brandstof. Het verhogen van de bovenvermelde milieuheffing kadert in deze beleidsdoelstelling.

Ten slotte zou ik erop willen wijzen dat er momenteel onderhandelingen worden gevoerd tussen OVAM en de bevoegde diensten van het Waals Gewest, met betrekking tot de correcte interpretatie van de in artikel 47, § 2, 38°, a) van het decreet van 2 juli 1981 betreffende de voorkoming en het beheer van afvalstoffen bedoelde heffing.

LEO PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN BINNENLANDSE AANGELEGENHEDEN, STEDELIJK BELEID EN HUISVESTING

Vraag nr. 16
van 23 november 1995
van de heer MICHIEL VANDENBUSSCHE

Voornaamvermelding – Navolging initiatief Vlaamse Raad

Op 11 oktober 1995 besliste het bureau van het Vlaams parlement wat volgt.

1. In alle publikaties van het Vlaams parlement wordt, telkens wanneer een persoon wordt vermeld, steeds de voornaam voor de naam voluit geschreven.
2. Met de "voornaam" wordt de eerste officiële voornaam bedoeld, tenzij de betrokkene verkiest de gebruikelijke roepnaam te vermelden.
3. Met publikaties wordt bedoeld : alle officiële stukken, briefwisseling, mededelingen aan het publiek, interne nota's, enzovoort.
4. Van deze bureaubeslissing wordt onmiddellijk kennis gegeven aan de Vlaamse regering.

Deze laatste bepaling heeft tot doel dat ook de Vlaamse regering een zelfde richtlijn zou uitvaardigen voor de eigen publikaties en die van de administraties.

Heeft de minister ter zake reeds een initiatief genomen ?

N.B. : Deze vraag werd gesteld aan alle ministers.

Antwoord

De minister-president heeft op deze vraag een gecoördineerd antwoord verstrekt.

(BVA nr. 4 van 11 december 1995, blz. 199)

LUC MARTENS

VLAAMS MINISTER VAN CULTUUR, GEZIN EN WELZIJN

Vraag nr. 54
van 13 december 1995
van de heer PETER DESMET

Duiven – Bestrijding

Zie :

Vlaams minister van Leefmilieu en Tewerkstelling
Vraag nr. 41
van 13 december 1995
van de heer Peter Desmet
Blz. 238

Antwoord

Het behoort in eerste instantie tot de algemene bevoegdheid van de gemeenten om de overlast veroorzaakt door duiven te bestrijden, waar het gaat om de zindelijkheid van openbare plaatsen en gebouwen.

Met betrekking tot de beschermde monumenten is de eigenaar of vruchtgebruiker ertoe verplicht zorg te dragen voor de instandhouding en het onderhoud, onder meer door het treffen van maatregelen tegen dierlijke vervuiling (art. 21, § 1, 30 van het besluit van de Vlaamse regering van 17 november 1993 tot bepaling van de algemene voorschriften inzake instandhouding en onderhoud van monumenten en stads- en dorpsgezichten).

Voor deze maatregelen, meer bepaald het aanbrengen van duivenwering, kan een onderhoudspremie worden aangevraagd (art. 3, § 1, 3° van het besluit van de Vlaamse regering van 29 september 1994), bij de afdeling Monumenten en Landschappen van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap.

Vraag nr. 56
van 19 december 1995
van de heer FRANCIS VERMEIREN

Serviceflats – Voorrang ex-politieke gevangenen

Zie :

Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Stedelijk Beleid en Huisvesting
Vraag nr. 27
van 19 december 1995
van de heer Francis Vermeiren
Blz. 231

Antwoord

De voorrangregels die toegepast kunnen worden in het kader van de sociale huisvesting, vinden hun grond in het besluit van de Vlaamse regering van 29 december 1994 tot regeling van het sociale huurstelsel voor woningen die door de Vlaamse Huisvestingsmaatschappij of de door de Vlaamse Huisvestingsmaatschappij erkende lokale huisvestingsmaatschappijen worden verhuurd in toepassing van artikel 80ter van de huisvestingscode.

In artikel 5 §1, 4° van dit besluit wordt bepaald dat "zonder afbreuk te doen aan de rationele bezetting geniet achtereenvolgens voorrang voor de toewijzing van een woning, de kandidaat-huurder die : (...) 4. gewezen politieke gevangene of oorlogsinvalide of zijn rechthebbende is".

Deze voorrangregel geldt eveneens voor de woningen gebouwd door gemeenten, OCMW's en intercommunale verenigingen in het kader van het urgentieprogramma.

De serviceflats zijn en worden opgericht in het kader van de decreten inzake bejaardenvoorzieningen, gecoördineerd op 18 december 1991. De ouderenvoorzieningen vallen niet onder de toepassing van de voorrangregels die gelden voor de sociale huisvesting.

Het opnamebeleid voor de serviceflatgebouwen wordt uitgestippeld door de verantwoordelijke beheersinstaties. Dit kunnen OCMW's, VZW's of profit organisaties zijn.-

Het lijkt me aangewezen dat de vaderlandslievende verenigingen er bij hun gemeentebesturen en OCMW's op aandringen om, bij het toewijzen van de serviceflats, rekening te houden met de statuten van politieke gevangenen, buitenlandse politieke gevangenen, burgerlijke verzetslieden, werkweigeraars, weggevoerden en krijgsgevangenen die aan de vereiste voorwaarden voldoen.

**Vraag nr. 57
van 19 december 1995
van de heer EDDY SCHUERMANS**

Serviceflats – Stand van zaken

De vergrijzing van de bevolking veroorzaakt specifieke noden. Zo moet de huisvesting van senioren een bijzonder aandachtspunt zijn. De Vlaamse regering moedigt de bouw en uitbouw van serviceflats aan. Via het recente Bevak-project (belastingvennootschap met vast

kapitaal) werden financiële middelen verzameld voor de bouw van serviceflats.

Het aanbieden van serviceflats aan bejaarden is overigens niet nieuw. Al enige jaren worden ze aangeboden als een alternatief voor een rustoordverblijf.

Wat is het aantal serviceflats dat in Vlaanderen is gerealiseerd en wat is de bezettingsgraad ervan ? Graag ontvang ik de cijfers per provincie.

Antwoord

Toestand op 21 november 1995

Provincie	Serviceflatgebouwen	Wooneenheden
Antwerpen	29	1.017
Vlaams-Brabant	24	778
Limburg	13	398
Oost-Vlaanderen	45	1.372
West-Vlaanderen	52	1.652
Totaal	163	5.217

Met betrekking tot de werking van de serviceflatgebouwen in Vlaanderen werd door het Centrum voor Bevolkings- en Gezinsstudien in 1994 een studie uitgevoerd. (CBGS Monografie 1994/3).

Hieruit blijkt dat de gemiddelde bezetting van de flats 92 % bedraagt. 70 % van de gebouwen is volledig bezet. 13 % van de serviceflatgebouwen is een kwart onbezet. Er wordt daarbij weinig verschil vastgesteld in bezettingsgraad tussen gebouwen die worden beheerd door een openbaar bestuur, een VZW of een commercieel geëxploiteerde instelling.

De gemiddelde bezettingsgraad van gebouwen die dateren van '93-'94 bedraagt 83 %, voor flats gebouwd in de periode '88-'92 is dit 97 % en voor flats gebouwd vóór die periode nagenoeg 100 %.

Op één gebouw na, zijn alle serviceflats met maximumprijzen van 400 frank per dag vrijwel volledig bezet. Stijgt de prijs, dan stijgt ook het aandeel van de gebouwen die voor minder dan driekwart bezet zijn, namelijk 4 % bij prijzen tot 600 frank, 10 % bij prijzen tot 1.000 frank tot 17 % van de gebouwen waar alle flats meer dan 1.000 frank per dag kosten.

II. VRAGEN VAN DE LEDEN WAAROP NIET WERD GEANTWOORD BINNEN DE REGLEMENTAIRE TERMIJN (Regl. art. 80, 5)

LUC VAN DEN BRANDE

MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING

VLAAMS MINISTER VAN BUITENLANDS BELEID, EUROPESE AANGELEGENHEDEN, WETENSCHAP EN TECHNOLOGIE

Vraag nr. 6
van 13 november 1995
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Domein Altembroek Voeren – Aankoop

Op mijn schriftelijke vraag nummer 146 van 19 juli 1994 over de mogelijke aankoop van het domein Altembroek in Voeren, antwoordde de toen bevoegde minister dat, gezien de uitgestrektheid en de verscheidenheid van het domein, een gecoördineerde aanpak wenselijk leek. De minister beloofde dit dossier onmiddellijk na het reces in de Vlaamse regering ter sprake te brengen. Thans verneem ik evenwel dat het domein zou verkocht zijn.

Kan de minister mij meedelen of het dossier alsnog ter sprake is gekomen op de ministerraad ?

Wat was het advies van de toenmalige minister van Cultuur ?

Waarom heeft de regering deze voor het Voerense toerisme zo belangrijke aankoop uiteindelijk niet verwezenlijkt ?

Vraag nr. 7
van 13 november 1995
van de heer JEAN-MARIE BOGAERT

Vakantiespreiding – Evaluatie en conclusies

De vakantiespreiding tijdens de paasvakantie 1995 heeft opnieuw geleid tot sterke reacties bij de tegenstanders in kringen van horeca-uitbaters, vooral aan de Vlaamse kust. Deze reacties zijn te begrijpen : de uitbaters van horeca-zaken moeten voor een periode van drie weken personeel aanwerven, maar anderzijds kunnen zij slechts rekenen op een voldoende klantenbezetting tijdens één week, uiteraard de middenweek, als zowel Vlamingen als Walen vakantie genieten.

In het derde nummer van 1995 van het tijdschrift West-Vlaanderen Werkt zegt het Westvlaams Economisch Studie bureau dat vakantiespreiding inderdaad slechts zinvol is als de volle capaciteitsbezetting wordt benaderd. Anderzijds pleit het WES wél voor vakantiespreiding in de zomermaanden. Dit standpunt groeide uit een toenemende bezorgdheid voor de nadelige gevolgen van een te sterke concentratie van de hoofdvakanties.

1. Hoe heeft de minister-president de vakantiespreiding tijdens de paasvakantie 1995 geëvalueerd inzake de impact voor de middenstand en met name de horeca ?

2. Zijn er op basis daarvan al beslissingen genomen voor de kerstvakantie en de paasvakantie 1996 ? Heeft de minister-president zijn advies al gegeven aan zijn Vlaamse collega van onderwijs ? Bestaat daarover ook overleg met de andere bevoegde ministers in dit land en met de betrokken toeristische sectoren middenstand en horeca, onder andere aan de Vlaamse kust ?

3. Zijn al beslissingen genomen inzake vakantiespreiding voor de volgende zomervakantie ? Zo ja, zijn die voor advies voorgelegd aan de voor deze materie bevoegde collega's van de minister-president, of aan de betrokken toeristische sectoren ? Zo neen, is zo'n adviesprocedure gepland ?

Vraag nr. 8
van 17 november 1995
van de heer WARD BEYSEN

Chili-missie – Promotie Vlaamse zeehavens

Begin oktober laatstleden bracht de minister-president een bezoek aan Chili. Ter gelegenheid van dit bezoek zouden vertegenwoordigers van de Vlaamse zeehavens, Antwerpen, Zeebrugge en Gent, besloten hebben om, bij wijze van experiment, gezamenlijk aan promotie te doen. Het gaat hier om een belangwekkend precedent.

1. Wie nam het initiatief tot dit gezamenlijk optreden ?
2. Met wie werd daartoe in de respectieve zeehavens contact opgenomen ?
3. Wie vertegenwoordigde de havens tijdens deze missie, respectievelijk Antwerpen, Zeebrugge en Gent ?
4. a) Welk aanbod werd er vanuit Chili richting Vlaamse zeehavens gedaan, en omgekeerd van Vlaanderen aan Chili ?
b) Welke concrete resultaten werden met deze missie behaald ?

Vraag nr. 12
van 23 november 1995
van de heer PETER DESMET

Grensoverschrijdende mestproblematiek – Vlaanderen en Wallonië

Vlaanderen streeft naar het tot stand brengen van een gestructureerd overleg met Zuid-Nederland inzake de grensoverschrijdende mestproblematiek, zodat er een wederzijdse afstemming van beleid is. Dit blijkt uit het jaarlijks overleg dat plaatsvond op 24 oktober 1995 in het Gouvernement te Maastricht.

De nood aan een dergelijk overleg met Wallonië wordt eveneens sterk aangevoeld. Zo kunnen landbouwers die gevestigd zijn op de grens tussen Vlaanderen en Wallonië en gronden bewerken op het grondgebied van Wallonië, bijvoorbeeld hun eigen mest niet gebruiken op hun eigen gronden.

Welke initiatieven heeft de Vlaamse regering al genomen in verband met de grensoverschrijdende mestproblematiek met Wallonië ?

N.B. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer Theo Kelchtermans, Vlaams minister van Leefmilieu en Tewerkstelling

LUC VAN DEN BOSSCHE

MINISTER VICE-PRESIDENT VAN DE
VLAAMSE REGERING
VLAAMS MINISTER VAN ONDERWIJS EN
AMBTENARENZAKEN

Vraag nr. 24
van 24 november 1995
van de heer STEFAAN PLATTEAU

Erkenning kinesitherapeuten – Opleidingsduur

De wet van 6 april 1995 tot wijziging van het koninklijk besluit nummer 78 van 10 november 1967 betreffende de uitoefening van de geneeskunst, de verpleegkunde, de paramedische beroepen en de geneeskundige commissies, met het oog op de regeling van de uitoefening van de kinesitherapie, stelt de studieduur voor een opleiding kinesitherapie vast op vier studiejaar. De erkenning mag enkel worden toegekend aan studenten die een vierjarige opleiding volgden. Het decreet van 13 juli 1994 betreffende de hogescholen in de Vlaamse Gemeenschap legt voor de kinesitherapeuten slechts een driejarige opleiding vast.

De kans bestaat dat kinesisten na een driejarige opleiding niet zullen erkend worden, ingevolge een wet van de federale overheid.

Welke maatregelen heeft de minister getroffen om de erkenning van de kinesitherapeuten te vrijwaren ?

WIVINA DEMEESTER-DE MEYER

VLAAMS MINISTER VAN FINANCIËN,
BEGROTING EN GEZONDHEIDSBELEID

Vraag nr. 8
van 22 november 1995
van mevrouw NELLY MAES

Financiële beleidsruimte – Begrotingsnormen

De Vlaamse regering hanteert een begrotingsnormering die werd aangepast ingevolge de stijgende inkomsten onder meer ten gevolge van het Sint-Michielsakkoord, namelijk de zogenaamde Meesternorm.

De Meesternorm vervangt de SERV-norm (Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen) die voordien werd gehanteerd en die in 1989 werd uitgewerkt naar aanleiding van de bijkomende middelen die aan Vlaanderen toekwamen ingevolge de financieringswet. Van haar kant hanteert de federale administratie de norm van de Hoge Raad voor Financiën. Het resultaat is een voorbeeldig begrotingsbeleid en heeft een gunstige weerslag op de globale overheidsfinanciën. Het nadeel is dat het grootste deel van de bijkomende middelen die Vlaanderen heeft verworven door de staats hervorming, niet kan aangewend worden om aan dringende noden in Vlaanderen het hoofd te bieden of om bepaalde, nochtans goedgekeurde decreten uit te voeren.

Beschikt de minister over gegevens die uitwijzen hoeveel de voor uitgaven beschikbare middelen voor 1996, na toepassing van de norm op de middelen die de Vlaamse Gemeenschap ter beschikking heeft, zouden bedragen :

1. ingeval van toepassing van de SERV-norm,
2. ingeval van uitsluitende toepassing van de norm van de Hoge Raad voor Financiën,
3. in vergelijking met de toepassing van de Meesternorm ?

Hoeveel miljoen bedraagt de beleidsruimte in dezelfde gevallen ?

Vraag nr. 11
van 28 november 1995
van de heer JAAK GABRIELS

Rust- en verzorgingstehuizen – Afhoudingen op dokterserelonen

In heel wat rust- en verzorgingstehuizen (RVT's) en rusthuizen nemen de afhoudingen op de erelonen van de dokters toe. Voor zover het niet gaat om werkelijk bewezen en verantwoorde kosten, zijn die afhoudingen noch min noch meer dan illegaal. Zo mogen onder meer geen kosten worden aangerekend voor het onderzoeklokaal of voor de eventueel bijstaande verplegen, vermits dit wettelijke vereisten zijn voor een RVT. Ook lijken inningskosten onverantwoord wanneer de huisarts rechtstreeks door de patiënt wordt vergoed. Ongetwijfeld speelt hier de plethora van artsen een rol, waarbij de ene arts tegen de andere financieel wordt uitgespeeld.

Welke maatregelen heeft de minister genomen om een einde te maken aan dit financieel gesjoemel op de kap van de huisartsen, die het al zo moeilijk hebben ?

REGISTER

Nr.	Datum	Vraagsteller	Onderwerp	Blz.
L. VAN DEN BRANDE, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Buitenlands Beleid, Europese Aangelegenheden, Wetenschap en Technologie				
○ 6	13.11.1995	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Domein Altembroek Voeren – Aankoop</i>	242
○ 7	13.11.1995	J.-M. Bogaert	<i>Vakantiespreiding – Evaluatie en conclusies</i>	242
○ 8	17.11.1995	W. Beysen	<i>Chili-missie – Promotie Vlaamse zeehavens</i>	242
○ 12	23.11.1995	P. Desmet	<i>Grensoverschrijdende mestproblematiek – Vlaanderen en Wallonië</i>	242
20	11.12.1995	M. Verlinden	<i>Chili-missie – Invoerfaciliteiten Chileense appelen</i>	236
24	19.12.1995	L. Van Nieuwenhuysen	<i>VDBH – Tentoonstellingsbezoek en dienstvrijstelling</i>	236
25	19.12.1995	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Missak Centrum Zuid-Afrika – Stand van zaken</i>	237
L. VAN DEN BOSSCHE, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Onderwijs en Ambtenarenzaken				
○ 24	24.11.1995	S. Platteau	<i>Erkenning kinesitherapeuten – Opleidingsduur</i>	243
39	11.12.1995	J. Devolder	<i>Dienst- en weddeanciënniteit onderwijzend personeel – Legerdienst</i>	221
40	11.12.1995	W. Vandenbossche	<i>Nederlands voor anderstaligen – Voortzetting opleidingsproject</i>	237
41	15.12.1995	S. Platteau	<i>Algemeen Reglement Arbeidsbescherming – Scholen</i>	222
42	15.12.1995	N. Maes	<i>Nederlands voor anderstaligen – Mogelijkheden</i>	222
T. KELCHTERMANS, Vlaams minister van Leefmilieu en Tewerkstelling				
38	11.12.1995	B. Grouwels	<i>Jeugdwerkgarantieplan – Voortzetting</i>	223
39	11.12.1995	L. Van Nieuwenhuysen	<i>OVAM – Directiewagens</i>	238
40	11.12.1995	L. Van Nieuwenhuysen	<i>OVAM – Benoeming kabinetsmedewerker</i>	238
41	13.12.1995	P. Desmet	<i>Duiven – Bestrijding</i>	238
43	19.12.1995	E. Van Vaerenbergh	<i>Gooikse beken – Waterkwaliteit</i>	239
44	19.12.1995	W. Kuijpers	<i>Heffing afvaluitvoer – Recyclage</i>	239
W. DEMEESTER-DE MEYER, Vlaams minister van Financiën, Begroting en Gezondheidsbeleid				
○ 8	22.11.1995	N. Maes	<i>Financiële beleidsruimte – Begrotingsnormen</i>	243
○ 11	28.11.1995	J. Gabriels	<i>Rust- en verzorgingstehuizen – Afhoudingen op dokterserelonen</i>	243
17	19.12.1995	W. Kuijpers	<i>Heffing afvaluitvoer – Recyclage</i>	223

E. BALDEWIJNS, Vlaams minister van Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening

52	13.12.1995	J. Gabriels	<i>Aannemingscontracten – Vastleggingen</i>	224
53	13.12.1995	J. Gabriels	<i>Openbare werken – Betaling aannemers en leveranciers</i>	224
54	13.12.1995	J. Gabriels	<i>Betalingen Openbare Werken – Verwijlntresten</i>	225
55	13.12.1995	J. Gabriels	<i>Departement – Schuldpositie</i>	225
56	15.12.1995	J. De Meyer	<i>N41 Dendermonde – E17 – Verbeteringswerken</i>	225
57	15.12.1995	G. Cardoen	<i>Opvulregel – Toepassing</i>	225
65	19.12.1995	L. Sannen	<i>Kazerne De Hemptinne Heverlee – Gewestplan</i>	226
66	19.12.1995	C. Decaluwé	<i>Onbebouwde percelen – Gemeentelijke inventarisatieplicht</i>	226
67	19.12.1995	M. Verlinden	<i>Kruispunt Diestsesteenweg-Heikenstraat Aarschot – Veiligheid</i>	227

E. VAN ROMPUY, Vlaams minister van Economie, KMO, Landbouw en Media

23	11.12.1995	M. Verlinden	<i>Chili-missie – Invoerfaciliteiten Chileense appels</i>	228
25	19.12.1995	J. Gabriels	<i>Faillissement WindMaster Sint-Truiden – Recuperatie overheidssteun</i> . .	228
26	19.12.1995	R. Van Walleghem	<i>BRTN Schermen – Drugsdelicten</i>	229

L. PEETERS, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Stedelijk Beleid en Huisvesting

16	23.11.1995	M. Vandenbussche	<i>Voornaamvermelding – Navolging initiatief Vlaamse Raad</i>	240
24	15.12.1995	J. Goos	<i>Overlegcomité gemeente-OCMW – Inzagerecht gemeenteraadsleden</i> . . .	230
25	15.12.1995	F. De Vilder	<i>College burgemeester en schepenen – Aanwezigheid OCMW-voorzitter</i> .	230
27	19.12.1995	F. Vermeiren	<i>Serviceflats – Voorrang ex-politieke gevangenen</i>	231
28	19.12.1995	P. Van Grembergen	<i>Gemeenteraad en college burgemeester en schepenen – Notulering</i>	231
32	04.01.1996	E. Van Vaerenbergh	<i>Sociale woningbouw Vlaams-Brabant – Maatregelen</i>	232

L. MARTENS, Vlaams minister van Cultuur, Gezin en Welzijn

53	11.12.1995	B. Grouwels	<i>BLOSO – Jeugdwerkgarantieplan</i>	233
54	13.12.1995	P. Desmet	<i>Duiven – Bestrijding</i>	240
56	19.12.1995	F. Vermeiren	<i>Serviceflats – Voorrang ex-politieke gevangenen</i>	240
57	19.12.1995	E. Schuermans	<i>Serviceflats – Stand van zaken</i>	241
65	04.01.1996	E. Van Vaerenbergh	<i>Bibliotheekdecreet – Brusselse randgemeenten</i>	235